

Onsdag den 21. februar 2018 (D)

1

61. møde

Onsdag den 21. februar 2018 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid). (Se nedenfor).

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 140:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven og integrationsloven. (Opholdstilladelse ved pensionering til tidligere ansatte ved herværende internationale organisationer m.v.).

Af udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg).
(Fremsættelse 07.02.2018).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 145:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Indkvartering og forsørgelse af flygtninge og asylansøgere, advisering af kommunerne om visse afgørelser i klagesager og ændring af beregningen af varigheden af et indrejseforbud).

Af udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg).
(Fremsættelse 08.02.2018).

1) Til justitsministeren af:

Peter Hummelgaard Thomsen (S)

Vil ministeren arbejde for, at der igen vil være patruljeret udkørsel fra Station Amager på Kamillevvej, i forlængelse af sine udtalelser til Avisen Danmark den 8. februar 2018 om, at »vi står nu et sted, hvor vi har fået behov for igen at have et mere lokalt orienteret politi. Det er vigtigt for mig, at folk skal kunne føle sig trygge i hele Danmark. At man føler, at politiet er tæt på en, selv om man ikke bor et sted, hvor kuglerne flyver om ørerne på en«?

(Spm. nr. S 542).

2) Til justitsministeren af:

Claus Kvist Hansen (DF)

Hvad vil regeringen gøre for at styrke tungvognskontrollen?

(Spm. nr. S 549. Medspørger: Peter Kofod Poulsen (DF)).

3) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Har ministeren aktuelle planer om at ændre offentlighedsloven, og hvilke ændringer vil ministeren i bekræftende fald arbejde for at gennemføre?

(Spm. nr. S 550).

4) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Er det efter ministerens opfattelse en fornuftig prioritering, at regeringen har afsat 22 mia. kr. til at løfte rammen for offentlige investeringer i perioden 2021-2025, hvoraf 7 mia. kr. går til forsvaret, 2,5 mia. kr. til en skatteaftale, hvilket indebærer, at maksimalt 13 mia. kr. går til andre offentlige investeringer, herunder til investeringer i infrastruktur?

(Spm. nr. S 528).

5) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Pernille Bendixen (DF)

Hvad er ministerens holdning til kønsopdelte cafeer?

(Spm. nr. S 547, skr. begr.).

6) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Benny Engelbrecht (S)

Er ministeren enig med sin partifælle, finansordfører for Liberal Alliance, Joachim B. Olsen, når denne i Jyllands-Posten den 2. februar i år konkluderer, at regeringen ikke når sit mål om at øge arbejdsudbuddet med 55.000 til 60.000 personer, idet man efter 14 måneder ved magten ikke er lykkedes med at øge arbejdsudbuddet nævneværdigt?

(Spm. nr. S 551).

7) Til børne- og socialministeren af:

Karina Adsbøl (DF)

Mener ministeren, at det er en enig regering, som står bag lanceringen af »Opdragelsesdebatten«?

(Spm. nr. S 543. Medspørger: Pernille Bendixen (DF)).

8) Til børne- og socialministeren af:

Karina Adsbøl (DF)

Mener ministeren, at det er en vigtig opgave for en regering at opdrage forældre til at opdrage deres børn bedre?

(Spm. nr. S 544. Medspørger: Pernille Bendixen (DF)).

9) Til børne- og socialministeren af:

Pernille Bendixen (DF)

Hvad er ministerens holdning til halvårige praktikforløb i daginstitutioner til skoletrætte unge?

(Spm. nr. S 552, skr. begr.).

10) Til undervisningsministeren af:

Marlene Harpsøe (DF)

Hvad er ministerens holdning til, at gymnasieelever kan købe sig til topkarakterer for skriftlige eksamensopgaver hos fixminopgave.dk?

(Spm. nr. S 453 (omtrykt)).

11) Til undervisningsministeren af:

Kenneth Kristensen Berth (DF)

Mener ministeren, at det er rimeligt og acceptabelt, at man i en dansk skolebog, »Radikalisering og terrorisme«, lægger en stor del af ansvaret for Anders Breiviks terrorhandling den 22. juli 2011 på to mindre, danske privatrejede webmedier, Uriasposten og Snaphanen, når der i Breiviks 1.515 sider lange manifest optræder en fodno-

tehenvisning til Uriasposten og tre fodnotehenvisninger til Snaphanen, finder ministeren det ikke problematisk, at disse private websider på så spinkelt et grundlag udstilles på denne måde uden mulighed for at tage til genmæle, og hvilke forestillinger gør ministeren sig om, hvilke konsekvenser det kan få for folkene bag siderne, at de udstilles sådan?

(Spm. nr. S 533, skr. begr.).

12) Til undervisningsministeren af:

Kenneth Kristensen Berth (DF)

Hvilke krav mener ministeren man kan stille til lødigheden af danske undervisningsbøger, der anvendes i undervisningen i folkeskolen og gymnasiet, mener ministeren, at det er rimeligt, at forfattere til skolebøger politiserer i disse bøger, og hvad mener ministeren der kan gøres for at undgå dette?

(Spm. nr. S 534, skr. begr.).

13) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kaare Dybvad (S)

Deler ministeren Socialdemokratiets syn på, at det skal være lettere at sætte kriminelle og utryghedsskabende lejere ud af deres almene bolig, som Socialdemokratiet foreslår i et nyt udlændingeudspil?

(Spm. nr. S 535).

14) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kaare Dybvad (S)

Er ministeren enig i Socialdemokratiets ambition om, at ingen boligområder i fremtiden skal have mere end 30 pct. ikkevestlige indvandrere og efterkommere?

(Spm. nr. S 536).

15) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Bjarne Laustsen (S)

Er ministeren enig i, at trafikkapaciteten nu er så tæt på at være brugt op i Limfjordstunnelen, at der er behov for at etablere en ny tredje, vestlig Limfjordsforbindelse, og har ministeren en plan B, hvis det ene tunnelrør bryder sammen?

(Spm. nr. S 545).

16) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Bjarne Laustsen (S)

Mener ministeren, at det gør en forskel, hvis der bliver indført brugerbetaling på en ny Limfjordsforbindelse som foreslået af Venstre i Nordjylland, set i lyset af at Liberal Alliance vil afskaffe brugerbetalingen på alle faste broforbindelser i Danmark?

(Spm. nr. S 546).

17) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Er det udtryk for ministerens politiske holdning, når Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen har sendt et forslag i høring, der fra 2025 fratager Vendsyssel gennemkørende intercitytog til København og bryder med aftalen om, at der skal være fjern tog, der forbinder Aalborg Lufthavn?

(Spm. nr. S 548, skr. begr.).

I dag er der følgende anmeldelser:

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Lovforslag nr. L 147 (Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Selvstændig bestemmelse om hvidvask)).

Skatteministerens (Karsten Lauritzen):

Lovforslag nr. L 148 (Forslag til lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og lov om Udbetaling Danmark. (Genoptagelse af sager med mulige fejl i restanceinddrivelsesmyndighedens inddrivelse, endelig afskrivning af fordringer med tvivlsom retskraft m.v.)).

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Lovforslag nr. L 149 (Forslag til lov om Erhvervsstyrelsens behandling af data).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Fra statsministeren har jeg modtaget følgende breve:

»Til Folketingets formand

Efter min indstilling er det ved kongelig resolution af 12. februar 2018 bestemt,

at ressortansvaret for sager vedrørende regulering af tekniske indretninger og standarder vedrørende betalingsforvaltning (NemHandel), jf. bemyndigelsen i § 7, stk. 1, i lov om offentlige betalinger mv., dog bortset fra sager vedrørende fastlæggelse af offentlige myndigheders pligt til elektronisk betalingsforvaltning, overføres fra ministeren for offentlig innovation til erhvervsministeren pr. 16. februar 2018.

Jeg beder formanden underrette Folketinget herom.

Sign. Lars Løkke Rasmussen

/Carsten Madsen«

Meddelelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk

»Til Folketingets formand

Efter min indstilling er det ved kongelig resolution af 12. februar 2018 bestemt,

at ressortansvaret for sagen vedrørende ansøgning om partistøtte for 2018 fra Liberal Alliance, jf. partistøttelovens § 2, overføres fra økonomi- og indenrigsministeren til justitsministeren, idet der vil kunne rejses tvivl om økonomi- og indenrigsministerens habilitet i forbindelse med behandlingen af sagen.

Jeg beder formanden underrette Folketinget herom.

Sign. Lars Løkke Rasmussen

/Carsten Madsen«

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Mødet er åbnet.

Meddelelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 13:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det første punkt på dagsordenen er besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene.

Det første spørgsmål er til justitsministeren af hr. Peter Hummelgaard Thomsen, Socialdemokratiet.

Kl. 13:01

Spm. nr. S 542

1) Til justitsministeren af:

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Vil ministeren arbejde for, at der igen vil være patruljeret udkørsel fra Station Amager på Kamillevej, i forlængelse af sine udtalelser til Avisen Danmark den 8. februar 2018 om, at »vi står nu et sted, hvor vi har fået behov for igen at have et mere lokalt orienteret politi. Det er vigtigt for mig, at folk skal kunne føle sig trygge i hele Danmark. At man føler, at politiet er tæt på en, selv om man ikke bor et sted, hvor kuglerne flyver om ørerne på en«?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 13:01

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak for det, formand. Vil ministeren arbejde for, at der igen vil være patruljeret udkørsel fra Station Amager på Kamillevej, i forlængelse af sine udtalelser til Avisen Danmark den 8. februar 2018 om, at »vi står nu et sted, hvor vi har fået behov for igen at have et mere lokalt orienteret politi. Det er vigtigt for mig, at folk skal kunne føle sig trygge i hele Danmark. At man føler, at politiet er tæt på en, selv om man ikke bor et sted, hvor kuglerne flyver om ørerne på en«?

Kl. 13:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:02

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak for det, og tak for spørgsmålet. Jeg vil gerne indlede besvarelsen med at slå fast, at det er min vigtigste opgave som justitsminister at sikre, at danskerne er trygge. Det indebærer for mig, at borgerne føler og ved, at politiet er nært både fysisk og i borgernes bevidsthed.

De seneste år har der været et stort fokus på modernisering og øget professionalisering i dansk politi. Det har vi heldigvis fået, og det er godt. Men som jeg også tidligere har givet udtryk for i andre sammenhænge, har det desværre også betydet, at befolkningen i nogle tilfælde føler, at politiet er kommet længere væk. Det skal vi have gjort noget ved, og derfor er det helt afgørende for mig, at der skal være et mere nærværende politi, og det er min ambition for 2018, at vi får taget hul på den opgave og finder nogle gode løsninger.

Men det er jo ikke det samme som at sige, at så skal tiden spoles tilbage. Den nære relation mellem borger og politi skal jo afspejle den tid, vi lever i, det kriminalitetsbillede, vi står over for, og de forventninger, borgerne har. Derfor vil jeg heller ikke stå her og sige, at der igen skal være patruljeret udkørsel fra Kamillevej eller fra nogen anden politistation i øvrigt. Det, jeg til gengæld vil love, er at arbejde for, at borgerne, også på Amager, i højere grad møder politiet i

hverdagen og kan føle sig sikre på, at politiet er nært, hvis de ringer efter hjælp. Det arbejde glæder jeg mig rigtig meget til. Vi skal se nærmere på, hvilke tiltag det kræver for at sikre det, jeg kalder et mere nærværende politi.

Kl. 13:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, og værsgo.

Kl. 13:03

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak til justitsministeren. Altså, vi har også haft nogle runder om det her tidligere, og det var også derfor, jeg med stor interesse og glæde sådan set læste ministerens udtalelser i Avisen DK. For jeg tror, at ministeren sådan set har fuldstændig ret i, at der er rigtig mange steder rundt omkring i landet, herunder i særdeleshed ude på Amager – det tror jeg de fleste, der bor derude, kan skrive under på – hvor man føler, at politiet er rykket længere væk, specielt hvis man bor ude i Kastrup, Tårnby og for den sags skyld Dragør.

Derfor så jeg jo egentlig meget gerne – og jeg er helt med på, at ministeren jo ikke kan stå og love noget nu og her – at lige præcis Kamillevej genåbner, at det i hvert fald er en del af det, som ministeren i arbejdet fremadrettet vil se på, altså om ikke det er et af de steder, hvor der igen kan etableres patruljeret udkørsel.

Jeg kender jo også godt historikken. Det var jo også, da mit eget parti var i regering, at nogle af de her ændringer blev foretaget, men nu må man også sige, at vi har forsøgt med det her i en årrække, og at den utryghed, som borgerne oplever og også giver udtryk for, er til at tage at føle på.

Derudover vil jeg selvfølgelig også sige – det var også noget, jeg selv personligt så i kommunalvalgkampen – at justitsministerens partifæller ude i Tårnby jo rent faktisk havde det som et valgprogram til kommunalvalget, at man ønskede, nu hvor partiet også havde justitsministerposten, at der igen skulle være patruljeret udkørsel fra Kamillevej skråstreg Station Amager. Så det håber jeg jo meget på at ministeren vil kaste et fordomsfrit blik på.

Måske kan ministeren også svare på, hvad de næste skridt er fremadrettet, og hvordan vi får taget hul på diskussionen om, hvorvidt det skal være Kamillevej eller andre steder, hvor der så skal være patruljeret udkørsel fra.

Kl. 13:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:05

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. For mig er det jo en meget interessant debat, og den får vi ikke udtømt på nogle sekunder her. For mig er det rigtig vigtigt, at vi jo nu har taget nogle tiltag i fællesskab, også med spørgerens parti, så der bliver frigjort en række betjente, og så vi uddanner flere betjente, hvilket jo gerne skulle gøre, at vi får muligheden for at gøre alt det, vi kan.

Og hvordan skal det så være? Ja, det kan jo enten være at kigge på udkørsler, men det kan også være at kigge på, hvor det er, vi har patruljebilerne. For det er jo ikke nødvendigvis bedre, at bilerne står på en bestemt station. Nogle gange kan det være langt, langt bedre, at patruljevognene er placeret rundt omkring i kredsen, så vi får nogle kortere responstider. Men alt det kommer vi jo til at kigge på i det her arbejde.

Kl. 13:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, og værsgo.

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Alt det bakker både jeg og resten af mit parti jo sådan set op om. Det, jeg til gengæld er nysgerrig efter at vide, er, hvordan vi får taget hul på diskussionen om, hvilke områder i landet vi taler om. Jeg har en meget klar og personlig og politisk interesse i, at det bliver Station Amager. Men hvordan får vi taget hul på diskussionen om, hvor i landet man så vil sige, at man har brug for at have noget mere synligt, nærværende politi til stede i lokalområderne, hvilket ministeren jo ganske rigtigt selv påpeger i Avisen DK at vi har nogle udfordringer med?

Kl. 13:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:06

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Sådan noget her begynder jo med, at man i hvert fald kommer med en politisk tilkendegivelse – det er det, jeg har prøvet at gøre her. Jeg har sådan set et ønske om og et mål for, hvor vi skal hen. Så har jeg jo bedt Rigspolitiet om at tænke nogle tanker om, hvordan det kunne gøres.

Hvis vi tager Københavns Politi, er det jo ikke dem, hvis vi nu kigger ud over hele Danmark, der mest udfordret med, at politiet er meget langt fra borgerne. Hvis vi skal være helt ærlige, er der stadig væk tre udkørselssteder, der er stadig væk en udkørsel på Amager, nemlig på Artillerivej. Det er en ting. Noget helt andet er jo, at der er andre steder i landet, hvor der er meget langt til en politistation og meget langt mellem husene.

Så alt det der skal vi jo have kigget på, så man, uanset om man bor i et tyndt befolket område eller i et mere tætbeholdt område, får fornemmelsen af, at man har et politi, der er tæt på.

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det spørgeren. Værsgo.

Kl. 13:07

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Det forstår jeg sådan set også godt, og jeg forstår også, at der er mange forskellige hensyn. Danmark er jo meget forskelligartet, og Amager er en ø, hvor der alligevel bor næsten 200.000 mennesker, og der er meget stor forskel på Kastrup, Tårnby, Dragør og sådan set også området ved Islands Brygge. Det, der er borgerne på Amagers oplevelse, er, at de stort set aldrig, medmindre det er ved udrykning, ser politiet til stede i lokalområdet, og jeg håber meget på, at ministeren fordomsfrit, ligesom hans partifæller arbejder for det derude, vil hjælpe mig med det, så vi kan prøve at se, om ikke vi kan finde en løsning på det.

Kl. 13:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:08

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg er meget glad for, at jeg har partifæller i rigtig mange kommuner i Danmark, og jeg tror, at jeg, hvis jeg skulle opfylde alle deres ønsker, ville få en meget stor udfordring. Men jeg kigger fordomsfrit på det, og hele øvelsen med det her skal jo ikke være, at man på forhånd har defineret, hvad man må snakke om og ikke må snakke om. Jeg tror også, det er vigtigt at have en forståelse af, at det, der er rigtig vigtigt, er, hvor patruljerne er, hvor de kørende patruljer er, og hvor tæt de er på borgerne. Der er ikke lighedstegn mellem at have

en udkørselsstation og så at være tæt på borgerne. Med et moderne politi er det det, vi skal kigge på, altså hvor de er henne, og jo flere patruljer, der er på gaden, jo tættere er de også på borgerne. Men det er alt sammen noget, vi kommer til at diskutere, og det ser jeg frem til.

Kl. 13:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Dermed er spørgsmålet afsluttet. Det næste spørgsmål er til justitsministeren af hr. Claus Kvist Hansen, Dansk Folkeparti. Der er en medspørger, og det er hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:09

Spm. nr. S 549

2) Til justitsministeren af:

Claus Kvist Hansen (DF) (medspørger: **Peter Kofod Poulsen (DF)**):

Hvad vil regeringen gøre for at styrke tungvognskontrollen?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til at læse spørgsmålet op.

Kl. 13:09

Claus Kvist Hansen (DF):

Tak for det. Hvad vil regeringen gøre for at styrke tungvognskontrollen?

Kl. 13:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren, værsgo.

Kl. 13:09

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak, og tak for spørgsmålet. Siden den 1. januar 2014 har politiets tungvognskontrol været samlet i tre regionale og specialiserede tungvognscentre. Tungvognskontrollen foregår for politiets vedkommende i forbindelse med vejsidekontroller, og kontrollen omfatter bl.a. reglerne for køretøjernes indretning og udstyr, chaufførernes overholdelse af køre-hvile-tids-reglerne og reglerne om cabotagekørsel.

Min holdning er fuldstændig klar til det her. Der skal være en effektiv kontrol og reglerne på tungvognsområdet, først og fremmest af hensyn til færdselssikkerheden, men også for at sikre ordentlige forhold på transportområdet. Rigspolitiet overvejer løbende, om indsatsen kan forbedres yderligere, men generelt er det vurderingen, at de specialiserede tungvognscentre både effektivt og målrettet foretager kontrol af reglerne på området.

Nu har vi jo så med finansloven for 2018 sammen med Dansk Folkeparti afsat ressourcer til politiet til en målrettet kontrolindsats, der skal medvirke til at sikre ordnede forhold på transportområdet. I den forbindelse er Rigspolitiet så ved at undersøge, om der som led i den målrettede indsats også kan ske en øget kontrol af chaufførernes afholdelse af hvil i køretøjet i strid med at køre-hvile-tids-reglerne. Rigspolitiet overvejer også, om der i højere grad end tidligere bør tilrettelægges kontroller i weekenderne, bl.a. for at sikre et bedre overblik over forholdene for chauffører ved rasteplasser og øvrige parkeringsarealer.

Rigspolitiet oplyste, at de forventer inden udgangen af marts måned på baggrund af det, der er sat af i finansloven, og de erfaringer, man indhenter fra forskellige lande og også kigger på lokalt, at lave en foreløbig plan for udmøntning af midlerne, der skal sikre mere ordnede forhold på transportområdet.

Kl. 13:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, og så er det spørgeren.

Kl. 13:11

Claus Kvist Hansen (DF):

Tak for det. Det var jo en fin lille status på de aktuelle forhold med et forsigtigt kig ud i fremtiden, som jeg hørte ministeren. Jeg havde jo måske nok håbet på lidt mere, kan man sige, konkrete pejlemærker på, hvor den konkret skal styrkes, og ikke kun en lille opremsning af, hvordan det går indtil videre. Men lad det ligge. Jeg kan forstå, at der er noget i støbeskeen, som vi får at se i løbet af en måneds tid.

Nu har ministeren i flere sammenhænge, når vi har talt om de her spørgsmål, talt om, at man vil kigge på internationale erfaringer. Så kunne jeg da godt tænke mig at høre, om ministeren muligvis har overvejet eller tænkt den tanke, at man kunne have en endnu mere fast sammenhængende enhed, en slags vejpoliti, som de har i Tyskland – at det muligvis kunne være noget, der kunne styrke tungvognskontrollen.

Kl. 13:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, og det er ministeren.

Kl. 13:12

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det der med at have et særligt vejpoliti kan jeg godt styre min begejstring over. Og hvorfor kan jeg det? Det er, fordi vi jo traditionelt har et enhedspoliti i Danmark, der skal kunne mange opgaver, og det, jeg godt kan lide, er, at så beslutter vi os for her i Danmark at have nogle specialiserede centre, der så tager sig af det her. Det tror jeg er den bedste og mest effektive måde at bruge vores ressourcer i politiet på i stedet for at låse det inde i en kasse, der hedder et særligt vejpoliti eller et andet, tredje, fjerde og femte politi. Jeg synes, at det, der må være vigtigt, er, at vi laver den rigtige indsats. Det må vel være det, der er vigtigt – at vi laver den rigtige indsats, også med erfaringer fra udlandet. Det mener jeg godt man kan gøre, uden at man har sådan et dedikeret politi til det her.

Kl. 13:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:12

Claus Kvist Hansen (DF):

Tak for det. Ministeren må endelig ikke høre mig sådan, at jeg advokerer for et vejpoliti. Jeg tænkte bare, om der måske var erfaringer, som var så åbenlyse, eksempelvis fra Tyskland, at det var noget, man tænkte at man måske også kunne bruge i Danmark. Men jeg hører så ministeren sige – eller jeg ønsker at høre det i hvert fald – at de erfaringer, man er ved at indhente fra det øvrige Europa på det her område, måske kan vise, at et vejpoliti ikke er en dårlig idé, og så kan vi jo tale sammen om det senere.

Men en anden ting, jeg så måske også kan tage med i samme ombering, når vi nu alligevel er ved at tale om erfaringerne fra udlandet, er, om man har overvejet at se på, om andre lande har erfaring med omvendt bevisbyrde i cabotagesager og køre-hvile-tids-sager, og om det måske kunne være en måde at styrke tungvognskontrollen herhjemme på.

Kl. 13:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:13

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

I forhold til den første del af spørgsmålet vil jeg allerførst sige, at vi har spurgt en række andre EU-lande om, hvordan de tilrettelægger

kontrolindsatsen. Det er også derfor, der kommer en plan i løbet af marts, for så har vi fået svarene, og så kan vi se, om vi kan lære noget af dem. Vi skal jo ikke bare tro, at nu har vi alle løsningerne her, for hvis man i Tyskland eller andre steder gør det godt, så skal vi jo ikke sige, at det vil vi absolut ikke gøre, men så skal vi jo lære af det og gøre det godt.

Med hensyn til det sidste, som spørgeren nævner, om bevisbyrden må jeg sige, at jeg måske er lidt usikker på, hvad der menes med det. Jeg kender ikke lige helt til det, men jeg har sådan set en fordomsfri tilgang til det. Jeg kan ikke svare på det, for jeg ved simpelt hen ikke, hvad det betyder.

Kl. 13:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så har vi en medspørger, hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 13:14

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Jeg tror, at hvis man kender en dansk lastbilchauffør i dagens Danmark, får man hurtigt indtryk af, at der er rene vilde vesttilstande på tungtvognsområdet, og det skal der jo ikke være, for det handler jo om nogle helt afgørende ting i vores samfund, som rækker, lige fra at vi får sikret ordentlig trafiksikkerhed, til at der er nogle ordentlige og lovlige vilkår for de mennesker, der arbejder i den her branche, og som jo altså i de her år er ekstremt hårdt udfordret. Der er det altså vores ansvar, myndighedernes ansvar, at sørge for, at reglerne selvfølgelig bliver overholdt, og at tingene fungerer. Det tror jeg vi kan blive bedre til, og det er meget mildt sagt, for det skal vi blive bedre til.

Jeg vil bare spørge ministeren, om ministeren mener, at det nuværende system med de nuværende tungtvognscentre fungerer optimalt i dag.

Kl. 13:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:15

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg har i hvert fald ikke grund til at tro andet, end at det, at vi har specialiseret det, har gjort det bedre, og sådan tror jeg at det er på mange områder. Når du giver nogle mennesker en ekstra uddannelse, der gør dem dygtigere på et område, bliver det område også bedre og stærkere. Men det betyder jo ikke, at vi ikke skal gøre det bedre. Jeg går ud fra, at det også er derfor, Dansk Folkeparti har ønsket, at der på finansloven blev afsat nogle ekstra penge til det her, for vi skal tættere på. Oven i det har vi jo en anden aftale om nogle penge til parkeringsområdet, det handler om rammerne og parkeringsreglerne for hele området, og den aftale bliver jo også udmøntet; selve reglerne om det har jeg jo ikke hos mig, det er jo transportministerens område, men der har vi i hvert fald også afsat nogle penge.

Så jeg tror meget på, at det, at vi har nogle centre, der er specialiserede, er det, vi skal stå på, men så er det jo, når vi tilføjer flere penge, at vi skal finde en måde at gøre det endnu bedre på. For jeg er fuldstændig enig i, at vi skal have nogle ordnede forhold på det her område, det har vi kun fælles interesse i.

Kl. 13:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:16

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Jeg tror, at hvis vi skal have ordnede forhold på det her område, må det nødvendigvis også kræve, at der bliver afsat flere

ressourcer til at kontrollere det, altså at der simpelt hen kommer flere politibetjente, der tager sig af lige præcis det her område, kommer til at arbejde med vores tungtvognscentre, kommer til at foretage de her kontroller. Derfor har jeg et spørgsmål til ministeren, for rigtig mange politibetjente bliver uddannet i løbet af 2018, 2019 og de kommende år, fordi vi har øget optaget mærkbart på politiuddannelsen: Vil ministeren arbejde for, altså simpelt hen sørge for, at der sættes folk af til netop det her område?

Kl. 13:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:17

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det synes jeg er en diskussion, der hører hjemme i den forligskreds, vi begge to er en del af. For spørgeren ved lige så godt som jeg, at hver gang vi har nogle områder, vi vil have opprioriteret, skal vi selvfølgelig kunne pege på, hvor vi kan finde folk til det, og om det vil kræve nedprioritering af andre områder. Nu har vi jo i fællesskab besluttet, at vi vil styrke politiet, ved at der uddannes flere folk, og det synes jeg er rigtig godt. Men vi er jo nødt til at have en fælles snak om, hvor det så er, det skal være, for vi får jo svært ved at opprioritere alle steder, men den snak tænker jeg vi må tage i en forligskredsdiskussion, som jeg selvfølgelig rigtig gerne tager.

Kl. 13:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det igen hr. Claus Kvist Hansen. Værsgo.

Kl. 13:17

Claus Kvist Hansen (DF):

Tak for det. Det var jo to gode runder med spørgsmål, vi havde her. Jeg synes, at der er gode takter i ministerens svar og attitude i forhold til den der problematik. For når det kommer til stykket, handler det her jo ikke kun om det, vi står her i salen og duellerer om i ord, det handler jo om, at vi prøver at beskytte et erhverv mod ulige konkurrence udefra. Vi vil ikke acceptere, at der bliver drevet erhverv, hvis chauffører fra den store verden ser stort på love og regler her i Danmark, vi bryder os ikke om, at danske chauffører bliver udkonkurreret på den konto, og dertil kommer ikke mindst trafiksikkerhedsspørgsmålet. Det er bogstavelig talt tunge ting, der er på spil her.

Jeg tror egentlig, jeg vil slutte af med at sige, at jeg glæder mig til de svar, der indløber, og til resultatet af de her undersøgelser i det store udland, som justitsministeren er i gang med at indhente, og så må vi se, om vi mødes her igen til nye spørgsmål.

Kl. 13:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, og ministeren afslutter.

Kl. 13:18

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Det er altid en fornøjelse. Men jeg er enig i, at der skulle komme noget ud af det. Det er jeg fuldstændig enig i. Det er også derfor, at Rigspolitiet, samtidig med at vi er ved at kigge på, hvordan indsatsen kan tilrettelægges endnu bedre, og hvad vi kan lære af erfaringerne fra andre EU-lande, er ved at undersøge, om der er grundlag for at indgå et samarbejde med SKAT og Arbejdstilsynet om at udvide kontrollen af løn- og arbejdsforholdene for udenlandske chauffører. Det er jo hele den palet, man er ved at undersøge i øjeblikket, og det kommer der så noget om her i løbet af marts måned.

Kl. 13:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Der er et nyt spørgsmål til justitsministeren af Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:19

Spm. nr. S 550

3) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF):

Har ministeren aktuelle planer om at ændre offentlighedsloven, og hvilke ændringer vil ministeren i bekræftende fald arbejde for at gennemføre?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:19

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det.

Har ministeren aktuelle planer om at ændre offentlighedsloven, og hvilke ændringer vil ministeren i bekræftende fald arbejde for at gennemføre?

Kl. 13:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:19

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak for det, og tak for spørgsmålet. Det tror jeg aldrig at spørgeren og jeg har talt om eller har diskuteret før på denne plads. Det fremgår jo af regeringsgrundlaget, at regeringen vil lempe ministerbetjenningsreglen i forhold til de nuværende regler. Derfor pågår der i øjeblikket forhandlinger i forligskredsen bag offentlighedsloven om, hvordan en sådan lempelse skal se ud. De drøftelser, vi har i forligskredsen, er jo ikke afsluttet endnu, og derfor vil jeg heller ikke stå her og komme nærmere ind på, hvad vi taler om, men som spørgeren måske ved, er der en ændring af offentlighedsloven på lovprogrammet for folketingssamlingen. Lovforslaget skal altså efter planen fremsættes i april.

Jeg forventer, at lovforslaget vil indebære en opfølgning på de politiske forhandlinger om offentlighedsloven.

Kl. 13:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 13:20

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Jeg ved jo, at justitsministeren er en mand, der godt kan lide at sende signaler, og jeg tænkte, at jeg i dag ville stille et spørgsmål, hvor jeg bare spurgte om, hvad der sådan er regeringens position. For jeg er jo fuldstændig bevidst om, at der er en kreds af partier, der sidder og snakker om det her og vel også har gjort det i et par år, og Dansk Folkeparti er jo ikke i den kreds af partier, som kan sende en ordfører over og snakke med ved det her bord. Så det her er jo reelt vores mulighed for at følge op på, hvad der foregår om det her vigtige emne. For for os er det vigtigt, og det var også meget principielt, da man i sin tid ændrede de her regler. Nogle har talt om, at det var en mørklægningslov i stedet for en offentlighedslov, og det er vi sådan set enige i, og derfor har vi selvfølgelig også et ønske om at følge op på, hvordan det så foregår.

Hvis man har læst dagens udgave af Dagbladet Information, kan man jo i hvert fald læse, at ministeren har planer på det her område

og også flere planer end det, der er nævnt i svaret, og jeg får bare lyst til at læse højt fra forsiden af Information:

Kl. 13:23

»Lovudkastet fra den konservative Søren Papes justitsministerium er kortfattet, knap halvanden side med kun tre paragraffer samt knap 30 sider med uddybende lovbemærkninger. Og selv om det fremgår af det nuværende regeringsgrundlag, at regeringen vil »lempe« paragraf 24, så tegner lovudkastet ifølge offentlighedsrådgiver og forhenværende forskningschef på Journalisthøjskolen, Oluf Jørgensen, reelt til at indsnævre og begrænse adgangen til aktindsigt. Det er ifølge ham kun ved første øjekast, at lovudkastet vil føre til mere åbenhed.«

Jeg vil bare spørge justitsministeren, om det her er udtryk for god konservativ retspolitik.

Kl. 13:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Peter Kofod Poulsen (DF):

Så ministeren kan fuldstændig garantere, at hvis man kommer igen med de ændringer, regeringen påtænker, så vil det garantere mere åbenhed og en nemmere adgang for den frie presse til at kontrollere magthaverne i det her land?

Kl. 13:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:24

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Nu kan man tage en lang diskussion om, om den danske presse i stor stil er afholdt fra at kontrollere magthaverne. Jeg er helt sikker på, at det, vi kommer med, og det, vi ender med, hvis vi overhovedet får en aftale – jeg ved jo ikke, om forligskredsen kan blive enige om det – vil danske journalister ikke være tilfredse med. Det tør jeg godt love, det har jeg ikke fantasi til at forestille mig at de vil. For jeg tror, at de fleste vil ønske den her totale åbenhed, og det mener jeg ikke at der skal være. Der skal kunne være regeringsprocesser, som man skal have lov til at have uden at skulle lægge alt frem i det offentlige rum. Så får vi selvfølgelig en diskussion om, om det, vi har lagt frem, er godt nok. Lad os nu se, om vi kommer dertil. Det kræver, at forligskredsen kan blive enige.

Kl. 13:24

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg kan fuldstændig og aldeles afvise de kommentarer, der er i dagens Information. Det, som vi har lagt frem, er en lempelse af ministerbetjeningsreglen, som der står i regeringsgrundlaget. Det er klart, at man i sådan nogle forhandlinger her til tider er udsat for, at ting, der bliver lagt frem, bliver lækket, og at der så er nogle, der kommenterer det. Jeg kommer ikke til at kommentere et forhandlingsforløb, der foregår, yderligere, ligesom jeg heller ikke ville gøre det, hvis det var spørgeren og jeg selv, der sad i et forhandlingsforløb. Jeg kan bare afvise, at det, der bliver skrevet om i dagens Information, er korrekt. Selvfølgelig fremlægger vi en lempelse af ministerbetjeningsreglen, når det er det, vi har sagt vi vil gøre.

Kl. 13:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til hr. Peter Kofod Poulsen.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:24

Kl. 13:22

Peter Kofod Poulsen (DF):

Jeg citerer igen fra forsiden: Ifølge to eksperter på det her område vil det her ikke føre til mere åbenhed. Nu ved jeg jo, at Det Konservative Folkeparti, i hvert fald indtil man indtrådte i en regering, var på det hold, der ønskede åbenhed – jeg tror endda, det blev defineret som en åbenhedstrojka – og derfor vil jeg bare vide, hvordan ministeren har det med det, og om man fuldstændig kan afvise de tanker, der er her. Men så ville jeg også høre, hvad det var, ministeren afviste i sit tidligere svar. Er det det, som Information har fået adgang til af materiale? Eller er det det citat, som ministeren mener er usandt eller ikke passer med det, regeringen vil?

Kl. 13:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:23

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg forholder mig jo til, at vi har skrevet et regeringsgrundlag, og i det regeringsgrundlag står der, at vi skal lempe ministerbetjeningsreglen. Der har jeg haft møder i forligskredsen på baggrund af et mandat fra regeringen, og det har jeg lagt frem, og det har vi diskuteret længe og haft mange møder om. Jeg skal jo ikke kunne sige, hvad Information sådan har undersøgt nærmere, og hvilke papirer de har fået, og sådan noget, det har jeg ærlig talt ikke brugt ret mange minutter på i dag. Jeg kan bare sige soleklart, at det, vi har lagt frem, er en lempelse af ministerbetjeningsreglen.

Peter Kofod Poulsen (DF):

Jeg vil bare spørge ministeren: Er det ministerens indtryk, at man, inden de her regler blev ændret sidste gang, slet ikke kunne diskutere noget, at man bare kunne slå op i alt og se det hele, altså at det ligesom var det, der blev fremhævet? Er det ministerens indtryk?

Kl. 13:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:25

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Næh, nu har jeg ikke en lang forhistorie i Folketinget, så de præcise diskussioner om, hvordan det foregik på det tidspunkt osv., skal jeg lade være med at kaste mig ud i. Jeg har jo selv på mit partis vegne sagt, at jeg synes, der var grundlag for at kigge nærmere på den her lov. Nu har vi et regeringsgrundlag, hvor der står, at der skal ske en lempelse af ministerbetjeningsreglen. Det har jeg lagt frem for forligskredsen, og så må vi se, om der kommer den dag, hvor forligskredsen kan blive enige om noget. Det håber jeg, og til den tid skal jeg gerne tale om det her forhandlingsforløb og resultatet af det.

Kl. 13:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til finansministeren af hr. Rasmus Prehn, Socialdemokratiet.

Kl. 13:25

Spm. nr. S 528

4) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Er det efter ministerens opfattelse en fornuftig prioritering, at regeringen har afsat 22 mia. kr. til at løfte rammen for offentlige investeringer i perioden 2021-2025, hvoraf 7 mia. kr. går til forsvaret, 2,5 mia. kr. til en skatteaftale, hvilket indebærer, at maksimalt 13 mia. kr. går til andre offentlige investeringer, herunder til investeringer i infrastruktur?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for oplæsning.

Kl. 13:25

Rasmus Prehn (S):

Tak, formand. Jeg skal læse spørgsmålet højt: Er det efter ministerens opfattelse en fornuftig prioritering, at regeringen har afsat 22 mia. kr. til at løfte rammen for offentlige investeringer i perioden 2021-2025, hvoraf 7 mia. kr. går til forsvaret, 2,5 mia. kr. til en skatteaftale, hvilket indebærer, at maksimalt 13 mia. kr. går til andre offentlige investeringer, herunder til investeringer i infrastruktur?

Kl. 13:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren, værsgo.

Kl. 13:26

Finansministeren (Kristian Jensen):

Der er nogle spørgsmål, som man undrer sig over bliver stillet, og så er der nogle spørgsmål, som man glæder sig til at få lov til at svare på. Her har vi faktisk at gøre med et spørgsmål, som jeg både undrer mig over er blevet stillet og bagefter glæder mig rigtig meget over at få lov til at svare på.

For det er rigtigt, at regeringen ud over den normale niveau for offentlige investeringer planlægger at afsætte yderligere 19,5 mia. kr. til investeringer i 2021-2025. Det betyder, at ud over det, vi har i det normale økonomiske råderum, så løfter vi i regeringens udspil det investeringsniveau, der må være, med i alt 19,5 mia. kr. Når jeg siger 19,5 mia. kr., er det, fordi de 2,5 mia. kr. er gået til at finansiere den skatteaftale, der er. Men det betyder altså, at vi i regeringens politik frem til 2025 har yderligere 19,5 mia. kr. at lave investeringer for.

Jeg ved ikke, om spørgeren er bekendt med den her publikation. Det er Socialdemokratiets oplæg til forhandlinger om regeringens 2025-plan. Nu blev der ikke nogen forhandlinger om planen, for det er ikke sådan en plan, der skal forhandles i sin helhed; det er vores ramme for, hvad der sker fremadrettet. Jeg har prøvet at undersøge: Hvor meget sætter spørgerens parti af til at lave et investeringsløft? Altså, regeringen har lagt 19,5 mia. kr. ind til et investeringsløft fremadrettet. Hvor meget lægger Socialdemokratiet ind? Hvis man tager den graf, I har på side 5, vil man se, at det er 0 mia. kr.

Så er det forsvarligt, at regeringen lægger op til at investere 19,5 mia. kr. mere i infrastruktur, end Socialdemokratiet gør? Ja, det er forsvarligt.

Kl. 13:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:28

Rasmus Prehn (S):

Tak til ministeren. Det er jo tydeligt, at vi oplever en minister her, der er krigslysten, og som virkelig har blod på tanden og glædet sig til den her debat. Det er jeg kun glad for.

Men når ministeren repræsenterer et parti og en regering, som jo har turneret land og rige rundt og sagt, at der var 22 friske milliarder

kroner til ren infrastruktur, er det så også sådan, at man, når man nu er så krigslysten, indberegner de investeringer, der går til forsvaret, til infrastruktur?

Kl. 13:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til finansministeren.

Kl. 13:28

Finansministeren (Kristian Jensen):

Det er jo sådan, at regeringens 19,5 mia. kr. er oven i, altså på toppen af de milliarder kroner, der forventes afsat normalt i 2021, 2022, 2023, 2024 og 2025. I det investeringsråderum, der normalt er, er der også plads til, at man investerer i f.eks. forsvaret eller i forskning eller i undervisningsbygninger eller andre ting. Det er jo ikke kun et spørgsmål om, hvorvidt man investerer i veje eller ej.

Vi synes, det er rimeligt, at man investerer i det danske forsvar. Det havde jeg egentlig også en forventning om at de øvrige forligspartier bag aftalen var enige om, altså at det var klogt at investere i det danske forsvar. Forskellen er, at vi så har afsat midler i regeringens udspil til, hvordan dansk økonomi skal udvikle sig. Vi har afsat midler svarende til 19,5 mia. kr. i alt hen over perioden oven på det normale niveau. Men spørgerens parti går ud fra, at den investering, der skal være, inklusive i forsvaret, skal være på det normale niveau. Det betyder sådan set i den politik, som regeringen står på mål for, at der er plads til yderligere investeringer for 19,5 mia. kr. Det synes jeg er klogt.

Kl. 13:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:29

Rasmus Prehn (S):

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi socialdemokrater selvfølgelig også bakker op om, at der skal bruges penge på forsvaret. Det er desværre nødvendigt i de her tider. Det, det her spørgsmål handler om, er jo, om det er rigtigt eller det er forkert, når bl.a. Venstres politiske ordfører, hr. Jakob Ellemann-Jensen, i en blog i august 2017 skriver, at der er 22 friske milliarder kroner til infrastruktur. Hvis de 7 af dem er gået til forsvaret, er der jo ikke 22 tilbage til netop infrastruktur. Det er det, vi skal have svar på fra ministeren.

Kl. 13:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:30

Finansministeren (Kristian Jensen):

Der er jo sket det siden da, at vi har valgt at tage 2,5 mia. kr. af de 22 mia. kr. for at finansiere en skattereform, der løser det samspilsproblem, der har eksisteret igennem længere tid, nemlig at dem, der sparer op til pension, fik mindre ud af deres opsparing, end hvis de havde ladet være med at spare op til pension. Det har vi brugt nogle flere midler på, end vi kunne finansiere på anden vis, og derfor er de 22 mia. kr. blevet til 19,5 mia. kr. Men det er jo 19,5 mia. kr., som regeringen har ekstra til investeringer. Det er 19,5 mia. kr., vi har ekstra til f.eks. at sørge for, at infrastrukturen hænger bedre sammen, at der bliver bygget de veje, der skal til, for at man kan komme frem, at der bliver bygget de veje, der skal sikre, at der er fremkommelighed i byerne, altså at Danmark kan hænge sammen geografisk. Det synes jeg det er utrolig væsentligt at vi bruger penge på, og det er derfor regeringen lægger op til, at der skal bruges 19,5 mia. kr. ekstra til infrastruktur ud af det råderum, som vi kan se at der er i dansk økonomi.

Kl. 13:31

Kl. 13:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:31

Rasmus Prehn (S):

Ministeren taler hurtigt, ministeren taler engageret, men ministeren svarer jo ikke på spørgsmålet. Er det urigtige oplysninger, som Venstres politiske ordfører, hr. Jakob Ellemann-Jensen, lægger frem, når han i en blog på TV 2's hjemmeside i august 2017 skriver, at der er 22 friske milliarder til infrastruktur?

Kl. 13:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:31

Finansministeren (Kristian Jensen):

Hvis han skrev bloggen i august 2017, så var det, fordi det var regeringens politik. Det, der er sket efterfølgende – og det sagde jeg også – er, at vi har besluttet at tage 2,5 mia. kr. ud af de 22 mia. kr. og bruge dem til at rette op på et problem, som eksisterer i samfundet, nemlig at det for alt for mange danskere hidtil ikke har kunnet betale sig at spare op til sin egen pension. Det bliver nu løst, og derfor bliver beløbet sænket fra 22 til 19,5 mia. kr.

Det er jo ikke et spørgsmål om, at man talte usandt i august måned, for da var det regeringens politik, men regeringen stod alene med den politik – det var kun os, der havde den. Nu har vi en aftale med Dansk Folkeparti om at bruge de 19,5 mia. kr. på at løfte infrastrukturinvesteringerne, og det er stadig væk 19,5 mia. kr. mere end det, som spørgerens parti har lagt frem.

Kl. 13:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til udlændinge- og integrationsministeren af fru Pernille Bendixen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:32

Spm. nr. S 547

5) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Pernille Bendixen (DF):

Hvad er ministerens holdning til kønsopdelte cafeer?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »Cafe i Vollsmose er kønsopdelt - mænd sidder forrest og kvinder bagerst« på TV2's hjemmeside den 12. februar 2018.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:32

Pernille Bendixen (DF):

Tak for det. Hvad er ministerens holdning til kønsopdelte cafeer?

Kl. 13:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan sige helt klart, at jeg mener, det her er en grundlæggende afstandtagen til helt almindelige danske principper og traditioner, og derfor tager jeg også skarpt afstand fra det. Man kan jo undre sig over, at nogle kan bo og leve i Danmark i mange år og alligevel hænge fast i et, ja, middelalderligt syn på samfundet. Og det er selvfølgelig derfor, at regeringen meget snart kommer med et udspil omkring parallelsamfund, for det her er jo parallelsamfund i fuldt flor.

Kl. 13:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 13:33

Pernille Bendixen (DF):

Tak for det. Vi er jo enige om, at det her er et parallelsamfund. Spørgsmålet er, hvordan man bekæmper parallelsamfund. For Dansk Folkeparti er bekæmpelse af parallelsamfund bl.a. at stille nogle krav til de mennesker og sige: Hvis du skal søge arbejde, så må du tage dit tørklæde af. I skal ikke lave kønsopdelt svømmebadning, I skal ikke lave noget som helst, der er kønsopdelt.

Der er det bare vores opfattelse, at det ikke er der, regeringen er. Regeringen og ministeren bliver ved med at sige, at det er op til de lokale at lave de her tiltag, som der egentlig er behov for. Det er jo ikke nok bare at rive ned og fjerne beton og sprede problemet ud. Vi bliver nødt til at tage fat om nældens rod, og det er jo altså forbud og krav.

Kl. 13:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:34

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil sige, at det for det første vel handler om at træde et skridt endnu længere tilbage i kæden, nemlig at sørge for, at tilstrømningen til Danmark begrænses og mindskes. Til det vil jeg sige, at det jo er en opgave, som vi langt hen ad vejen har udført sammen og har haft stor succes med.

Når det så er sagt, er jeg ikke det mindste uenig med fru Pernille Bendixen om, at det næste skridt jo skal være, at man tager Danmark til sig. Så er det spørgsmålet, hvordan vi bedst får de her mennesker til at tage Danmark til sig med de frihedsværdier og det frihedsorienterede samfund, som vi lever i. Og der mener jeg, at der kan gøres rigtig meget, når det handler om arbejdsmarkedet, men jo netop også om at stille nogle krav om også at respektere og engagere sig i det samfund, som man lever i.

Kl. 13:35

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 13:35

Pernille Bendixen (DF):

Men når der sidder en kvinde som den pågældende fra den her sag, som TV 2 havde ude fra Vollsmose, og direkte siger: Det er vores lov, at det er sådan, det er simpelt hen vores lov, at det skal være kønsopdelt, og du er en hvid mand, så det forstår du ikke – man kunne godt mene, at det jo var lidt racistisk at sige sådan til journalisten, men det gjorde kvinden – så er det jo også udtryk for en holdning, der hedder, at vi gider ikke integreres, og det er ikke vores problem, at I har en anden opfattelse. Så er der jo brug for, at vi er lidt skrap-pere, end at vi bare står her i Folketinget og snakker og siger, at det er op til de lokale byråd at træffe de beslutninger, der skal til.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:35 **Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo at læse op.

Kl. 13:37

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jamen jeg kan sige så meget, at vi fra regeringens side jo kommer med et større udspil omkring parallelsamfund meget snart, og det ser jeg frem til, for jeg er ikke det mindste uenig med fru Pernille Bendixen i, at vi har et gevaldigt problem, og at det er dybt problematisk, når man netop også hører udsagn som dem, der refereres til her. En kvinde som hende ville have rigtig godt af at komme ud på arbejdsmarkedet.

Nu er der flere indslag fra Vollsmose, der har været vist her på det seneste i TV 2, og jeg vil sige, at en forudsætning for netop at blive en del af det her samfund jo rent faktisk også er at tage sproget til sig, men jo også at respektere det værdisæt, vi nu engang har her. Det mener jeg at man har en forpligtelse til, når man flytter til Danmark.

Kl. 13:35 **Benny Engelbrecht** (S):

Er ministeren enig med sin partifælle, finansordfører for Liberal Alliance, Joachim B. Olsen, når denne i Jyllands-Posten den 2. februar i år konkluderer, at regeringen ikke når sit mål om at øge arbejdsudbuddet med 55.000 til 60.000 personer, idet man efter 14 måneder ved magten ikke er lykkedes med at øge arbejdsudbuddet nævneværdigt?

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:38

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll-Bille):

Jeg vil formulere det sådan, at jeg er en kende mere optimistisk end min partifælle, men jeg anerkender, at det ser svært ud. Og det er jo ellers på en god baggrund, nemlig at det går godt i dansk økonomi. De gode tider – det skal vi jo huske på – skyldes, at politikere her på Christiansborg har truffet fornuftige beslutninger om arbejdsudbudsreformer tidligere i forhold til tilbagetrækningsalder, dagpenge m.v. Det er vel også derfor, at den regering, hr. Benny Engelbrecht selv sad i, i hovedtræk byggede på VK-regeringens økonomiske politik, for man fortsatte ad det spor, som de borgerlige regeringer havde lagt ud.

Det er sådan, at vi er i den situation, hvor der er mange virksomheder, der taler om, at der er ved at opstå det problem, at de ikke kan få den arbejdskraft, som de har brug for – at det begrænser deres produktion, det begrænser deres vækstmuligheder. Det synes vi selvfølgelig er ærgerligt, og det er derfor, at vi har en ambition om, at nutidens politikere skal være lige så fremsynede som politikerne for 5-10 år siden, der sørgede for, at det går godt i dag, og at vi har den arbejdskraft til rådighed, vi skal have.

Så er jeg jo lidt interesseret i baggrunden for, at hr. Benny Engelbrecht har stillet det her spørgsmål, for det kan der jo være flere grunde til. Det kan jo være, at hr. Benny Engelbrecht vil komme med en udstrakt hånd i dag og sige: Ja, Socialdemokratiet vil gerne hjælpe regeringen med at løse det problem, som flere og flere virksomheder siger der er, nemlig at de ikke kan få den arbejdskraft, de har brug for. Og hvis det er det, vi skal diskutere i dag, må jeg bare sige, at så er det her en af de bedre dage i Folketinget, for så skal vi jo bare se at komme i arbejdstøjet.

Kl. 13:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:40

Benny Engelbrecht (S):

Ja, det handler lige præcis om at komme i arbejdstøjet, det er fuldstændig rigtigt, og især at det er de rigtige mennesker, der kommer i arbejdstøjet, så vi altså sikrer, at der er arbejdstøj til dem, der skal løse de opgaver, der er i samfundet. Det kræver ikke mindst, at vi sikrer, at der er de rette kompetencer til stede.

Det er rigtigt, at arbejdsudbuddet øges ret markant på baggrund af tidligere indgåede reformer, ikke mindst jo selvfølgelig tilbage-trækningsreformen fra 2006, og det betyder jo, at arbejdsudbuddet de kommende år stiger ret betydeligt. Men det understreger netop også den tidsforskel, der er, imellem reformtiltag tages, og til at man rent faktisk sikrer, at arbejdsudbuddet kommer, og derfor er den store udfordring i dag jo ikke mindst at sikre, at der så er et tilstrække-

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 13:36

Kl. 13:36

Pernille Bendixen (DF):

Nu har jeg jo ikke set regeringens udspil, så det er selvfølgelig lidt svært at stå her og snakke om det. Men kan ministeren så løfte sløret for, om der skulle være nogle krav til, at man eksempelvis tager sit tørklæde af, eller at man lader være med at kønsopdele sin svømme-hal eller sin café? Er det sådan nogle ting, der er med i regeringens udspil?

Kl. 13:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:37

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan jo ikke i dag stå og løfte sløret for, hvad der ligger i regeringens udspil til imødegåelse og nedbrydning af parallelsamfund. Men det, jeg kan sige, er, at det vil være nogle grundlæggende tiltag, der gør, at vi i fremtiden forhåbentlig vil se, at flere både vil tage Danmark til sig, respektere det værdisæt, vi har her, og også forstå, at det jo ikke er danskerne, der skal ændre sig. Når man lever og bor i Danmark, har man en forpligtelse, i hvert fald efter min mening, til at tage Danmark og det frihedsorienterede samfund, man lever i, til sig.

Kl. 13:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgsmålet er afsluttet.

Så er der et spørgsmål til økonomi- og indenrigsministeren af hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokratiet.

Kl. 13:37

Spm. nr. S 551

6) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Er ministeren enig med sin partifælle, finansordfører for Liberal Alliance, Joachim B. Olsen, når denne i Jyllands-Posten den 2. februar i år konkluderer, at regeringen ikke når sit mål om at øge arbejdsudbuddet med 55.000 til 60.000 personer, idet man efter 14 måneder ved magten ikke er lykkedes med at øge arbejdsudbuddet nævneværdigt?

ligt antal eksempelvis unge, der søger ind på de rette uddannelser, herunder f.eks. faglige uddannelser. Det har vi nogle udfordringer med, og det tror jeg ministeren og jeg kan blive enige om. Og hvis ministeren kommer med en fremstrakt hånd i forbindelse med at lave opkvalificering eller for den sags skyld at sikre, at unge mennesker vælger de faglige uddannelser, må man sige, at så er det i den grad at sparke en åben dør ind. Men det, som i virkeligheden – og her bliver jeg nok nødt til at skuffe ministeren ret betragteligt – er årsagen til, at jeg stiller dette spørgsmål, er det skisma, der er i, at der i regeringens økonomiske plan, 2025-planen, direkte står, at man har et mål om at skabe et arbejdsudbud på 55.000-60.000, hvilket er – og her må jeg give hr. Joachim B. Olsen fuldstændig ret – totalt urealistisk. Og det er bare ikke særlig hensigtsmæssigt, når man har økonomiske planer, økonomiske fremskrivninger, som indeholder helt urealistiske elementer.

Fru Marianne Jelved beklædte den ministerpost, som ministeren selv har nu, og hendes ord om, hvad de langsigtede økonomiske planer handler om, er jo netop, at det skal være noget, man langsigtet kan gå efter, og ikke noget, som vi er nødt til at lave om hver og hver anden dag.

Kl. 13:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:42

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll-Bille):

Lad mig sige det på den måde, at jeg ikke synes, det er helt klart. For de ambitioner, regeringen har, er nødvendige for at sikre et godt grundlag for, at virksomhederne kan øge deres produktion, øge deres vækst fremadrettet. Så siger hr. Benny Engelbrecht, at det er helt urealistisk. Men det er både rigtigt og forkert, for der er jo den realisme i det, at hvis der er 90 mandater i Folketinget, som vil gøre det, som virksomhederne har brug for, kan det ske. Faktisk er det så heldigt, at alene hvis hr. Benny Engelbrechts parti, Socialdemokraterne, ønskede at tage arbejdstøjet på og gå ind i en reel dialog om, hvordan vi sikrer, at der er det arbejdsudbud, der er brug for, ville det kunne lade sig gøre. Men når vi ser på tilbagetrækningsalder, så siger Socialdemokratiet: Ahr, det ved vi ikke rigtig. Ser vi på SKAT, siger Socialdemokratiet: Ahr, det ved vi ikke rigtig. Sådan er det, hver gang vi skal se på noget af det, der virker, for så ved Socialdemokratiet ikke rigtig; ikke før de kommer i regering igen, for så ved de det nok godt.

Kl. 13:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 13:43

Benny Engelbrecht (S):

I modsætning til regeringen har Socialdemokratiet fremlagt en 2025-plan i 2016, som holder, og som fortsat holder, og hvis det er sådan, at regeringen ønsker at indgå i en dialog med Socialdemokratiet omkring ting, der virker, f.eks. den forbedrede opkvalificering – hvis ministeren skulle være i tvivl, så skrider erhvervslivet i øvrigt på det – så er det jo sådan set bare at ringe, i stedet for at stå her og hakke på hinanden. Men det, der i virkeligheden er mit spørgsmål, er: Er det ikke på tide, at man laver en opdatering af 2025-planen?

Kl. 13:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:43

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll-Bille):

Svaret er, at det er på tide, at Socialdemokratiet tager de korslagte arme og åbner op og er interesseret i at tage politisk ansvar og få snavs på fingrene, at gøre noget, som danske virksomheder har brug for, nemlig medvirke til ting, der kan øge arbejdsudbuddet, og jeg vil love hr. Benny Engelbrecht, at vi glæder os til at gøre det både med Socialdemokratiet og med andre af Folketingets partier. Man skal ikke skose regeringen for at ville løse Danmarks problemer. Man skal skose Folketinget for ikke at levere mandaterne til at gøre det.

Kl. 13:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Sidste spørgsmål. Værsgo.

Kl. 13:44

Benny Engelbrecht (S):

Det var jo en særpræget kritik af flertallet i Folketinget, herunder regeringens eget parlamentariske grundlag, men det må ministeren jo så selv om. Men skal det forstås sådan, at uagtet at det er urealistisk, og uagtet, for at citere ministeren, at ministeren ikke selv er optimistisk i forhold til tallet på de 55.000-60.000, vil man fastholde det urealistiske tal, uanset hvad virkeligheden så ellers viser?

Kl. 13:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:44

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll-Bille):

Virkeligheden er, at danske virksomheder fortæller os, at de har problemer i forhold til at få den kvalificerede arbejdskraft, som de har brug for. Det bør vi gøre noget ved. Det kan man gøre på forskellige måder, og hvis ikke man laver reformer i Folketinget, er der kun en måde tilbage, og det er mere udenlandsk arbejdskraft. Så det er det valg, Socialdemokratiet har efterladt Danmark med.

Kl. 13:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgsmålet er sluttet.

Den næste er til børne- og socialministeren af fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:45

Spm. nr. S 543

7) Til børne- og socialministeren af:

Karina Adsbøl (DF) (medspørger: **Pernille Bendixen** (DF)):

Mener ministeren, at det er en enig regering, som står bag lanceringen af »Opdragelsesdebatten«?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo for at læse op.

Kl. 13:45

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det. Mener ministeren, at det er en enig regering, som står bag lanceringen af »Opdragelsesdebatten«?

Kl. 13:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:45

Kl. 13:48

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Tak for det, formand. Selvfølgelig er det hele regeringen, som står bag initiativet, og jeg har jo drøftet »Opdragelsesdebatten« med resten af regeringen, før jeg lancerede det, og så er jeg helt opmærksom på, at der jo er enkelte folketingsmedlemmer, som har udtrykt sig måske lidt mere skeptisk, men sådan er det jo. Det er en debat, og derfor skal bølgerne også gå højt, ellers ville det jo være ligegyldigt, så ville det være værdiløst, og jeg tror inderligt på, at det at få en debat om opdragelse er rigtig, rigtig godt.

Kl. 13:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:46

Karina Adsbøl (DF):

Jo, men i Dansk Folkeparti undrer vi os over, at ministeren siger, at udspillet er på vegne af hele regeringen og at der er stor og stærk opbakning til det, samtidig med at man kan læse i www.altinget.dk her den 1. februar, at familieordføreren fra et regeringsparti går ud og undsiger ministeren og siger, at det er noget pjat, og at hun ikke mener, det er en debat, vi skal tage, og at vi ikke skal blande os i, hvordan man opdrager sine børn.

Så derfor synes jeg, det er meget relevant at få at vide, om det er en enig regering, der har lanceret den her debat, eller om det er ministeren, der vil have en opdragelsesdebat.

Noget andet, som jeg også godt kunne tænke mig at spørge ind til i forhold til det her, er: Hvornår er en opdragelse god i ministerens optik? For ministeren har foreslået, at vi skal have en debat om god opdragelse, men ministeren har ikke været ude og tale om sådan noget som social kontrol eller andre lignende emner i forhold til, hvad der foregår i parallelsamfundene. Så hvornår mener ministeren at en opdragelse er god, og hvornår er en opdragelse ikke god?

Kl. 13:47

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 13:47

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Jo, men jeg kan godt gentage det: Det er en enig regering. Altså, jeg har det jo sådan, at de, som har lyst til at debattere, jo bare kan gå i gang med at debattere. Og de, som så ikke har lyst, og som synes, det er noget pjat, er jo bare fuldstændig velkomne til at lade være, hvis de ikke synes om det.

Jeg må bare konstatere, at der i hvert fald er debat inde på »Opdragelsesdebatten« side. Et af de seneste opslag, der er lagt ud, er nået ud til 332.000 personer, og der har været lige i omegnen af 24.000 reaktioner. Og det siger mig, at der i hvert fald er nogle familier derude, som synes, at det er nærværende og det er relevant at diskutere opdragelse.

Så for mig handler det ikke så meget om at være for eller imod debatten; det handler om simpelt hen at facilitere, at der kommer et rum til at kunne diskutere opdragelse. Jeg har sådan set ikke sat en diskussion om god opdragelse i gang. Jeg har sat en diskussion i gang om opdragelse. Og selvfølgelig er der former for opdragelse, der er fuldstændig uden for helt almindelig rækkevidde, og det er jo eksempelvis social kontrol, som vi ser i et parallelsamfund.

Kl. 13:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren.

Karina Adsbøl (DF):

Jamen når ministeren nu til www.altinget.dk siger, at ministeren også vil diskutere det her i forhold til curlingforældre, så kunne jeg da godt tænke mig høre ministerens definition af, hvornår man er curlingforælder. Så når nu ministeren gerne vil have den her opdragelsesdebat, vil jeg spørge: Hvornår er man for meget curlingforælder, og hvornår er man ikke curlingforælder?

Kl. 13:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:48

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Jamen der vil jeg da utrolig gerne invitere fru Karina Adsbøl ind til »Opdragelsesdebatten« og deltage. For det lyder jo til, at der simpelt hen er nogle gode politiske holdninger til, hvad en curlingforælder måtte være.

Altså, jeg har ikke sat mig for at skulle fortælle, hvad god opdragelse er. Det er slet, slet ikke op til staten at skulle fortælle, hvordan man opdrager sine børn. Men jeg synes, at det, der er vigtigt at sige her, er, at vi får et forum, hvor man kan diskutere opdragelse for dem, som har lyst.

Det er jo, fordi jeg kan se, at ud af alle de brikker, jeg har liggende på mit skrivebord, som handler om børnene og om at få en god overgang til skolen, så er der lige præcis den ene lille, men vigtige brik, der hedder forældrene, og som ikke er adresseret. Og det er faktisk det, jeg gør nu. Men jeg fortæller ikke, hvordan man skal opdrage sine børn, det må forældrene selv om.

Kl. 13:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er der en medspørger, og det er fru Pernille Bendixen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:49

Pernille Bendixen (DF):

Tak. Jeg vil godt vende tilbage til det med, at regeringen faktisk er uenig med sig selv om, hvorvidt man overhovedet skal have den her debat. For hvem er det, vi som støtteparti skal tro på, når regeringen melder ud i øst og vest? Skal vi tro på det ene parti eller det andet parti, og hvem er det overhovedet, der sidder i den der regering? Hvem er det, vi støtter? Mener ministeren ikke, det er lidt utroværdigt, når nogle melder noget ud og resten af regeringen melder noget andet ud?

Kl. 13:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:50

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Jeg ville jo egentlig tro, at man skulle læse det spørgsmål op, som var det første spørgsmål, vil jeg sige til formanden. Er det ikke sådan?

Kl. 13:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Nej, det er en medspørger her.

Kl. 13:50

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Okay, så beklager jeg.

Selvfølgelig er det en enig regering, og hvis man er i tvivl om, hvem regeringens medlemmer er, kan man jo gå ind på Statsministeriets hjemmeside og se alle dem, som sidder i regeringen. Og det er jo alle dem, som er blevet taget i ed på at lancere »Opdragelsesdebatten«. Og den debat har jo overhovedet ikke til formål at fortælle, hvordan man skal opdrage sine børn. Jeg kunne aldrig drømme om at have en holdning til, hvordan man skal opdrage sine børn.

Men jeg synes ud fra mit arbejde som både børneminister og socialminister, at det simpelt hen er vigtigt at få sat en debat i gang. Det er jo så et debatpanel, som løbende kommer til at diskutere det. Og jeg synes, at processen bliver præcis lige så vigtig som slutproduktet. Slutproduktet kan være en række anbefalinger til alt muligt mellem himmel og jord, og der er sådan set ikke sat en stor begrænsning på, hvad de anbefalinger eller det slutprodukt måtte være. For mig er det vigtigt, at man kommer ind fuldstændig frivilligt, hvis man har lyst, og tager en debat om opdragelse. Og det er simpelt hen, fordi jeg ud af forskellige undersøgelser kan se, at det kunne der være en rigtig god grund til at gøre.

Kl. 13:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Jeg kan godt høre, at man blander to spørgsmål lidt sammen, men nu er det altså spørgsmål nr. S 543, og det er fru Pernille Bendixen, der er medspørger på det. Værsgo.

Kl. 13:51

Pernille Bendixen (DF):

Tak. Men det er jo fint nok, at ministeren gerne vil have den her debat. Vi er sådan set ikke uenige i Dansk Folkeparti. Men der, hvor kæden hopper af, er jo, at der sidder medlemmer af den der regering, som er uenige, og hvor regeringen jo er utroværdig, synes vi, altså når man siger, at man gerne vil have den her debat, men det er der så nogle, der ikke gerne vil. Og så er det bare: Hvem er det, der har ret? Hvem skal vi tro på, og hvem skal vi støtte?

Kl. 13:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:51

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Så tager jeg den da gerne en gang til for prins Knud. For det er en samlet regering, som lancerer »Opdragelsesdebatten«. Så er der et folketingsmedlem, som jo ikke er en del af regeringen, altså hr. Joachim B. Olsen, som synes, det er noget pjat – og fred være med det. Altså, hvis man skulle gå ud og hidse sig op, hver eneste gang hr. Joachim B. Olsen mener, at noget er noget pjat, så skulle vi godt nok komme flyvende op af stolene hele tiden.

Kl. 13:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det hovedspørgeren, og det er fru Karina Adsbøl, for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:52

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det. Så kan jeg jo sige, at det ikke kun er hr. Joachim B. Olsen, der har været ude og skyde det med den her opdragelsesdebat ned. Det har fru Laura Lindahl også, og fru Laura Lindahl har også været ude at sige, at det her er noget pjat. Og det er netop det, Altin- get skriver: »LA om Mercados opdragelsesinitiativ: »Det er noget pjat«.

Så det er altså flere i regeringen, som er ude og undsige ministeren på det her område. Jeg kan da citere fra artiklen:

»»Det her er noget pjat. Der er mange opgaver, som jeg mener er rigtig vigtige for en børne- og socialminister, men det her er ikke en af dem,« siger familieordfører Laura Lindahl«.

Så det er derfor, vi rejser det her spørgsmål i Folketingssalen i dag.

Kl. 13:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:53

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Men jeg synes egentlig, det er sundt, at der er to folketingsmedlemmer, der siger det. Og det er vigtigt lige at præcisere i forbindelse med det, som fru Karina Adsbøl adresserer, at de to omtalte er folketingsmedlemmer og ikke en del af regeringen; de er ikke ministre. Men jeg synes, det er sundt, og jeg synes, det er godt, at der er uenighed. Det er jo lige præcis det, der er vigtigt, nemlig at har man ikke lyst til at tage en debat om opdragelse, så lader man da bare være. Hvis man synes, det er noget pjat, så lader man bare være. Fint med mig.

Men jeg synes et eller andet sted også, at det, at det opslag er kommet ud til 332.000 på meget, meget kort tid, er med til at vise, at der er nogle, som ikke synes, det er lige meget; at der er nogle, som synes, at det her faktisk er nærværende, og at det er godt at få en debat om det. Og det må de jo gerne – det er faktisk derfor, jeg har sat den i gang.

Kl. 13:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det spørgsmål er afsluttet, og så går vi over til det næste spørgsmål til børne- og socialministeren fra fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti. Også her er der en medspørger, fru Pernille Bendixen.

Kl. 13:54

Spm. nr. S 544

8) Til børne- og socialministeren af:

Karina Adsbøl (DF) (medspørger: **Pernille Bendixen** (DF)):

Mener ministeren, at det er en vigtig opgave for en regering at opdrage forældre til at opdrage deres børn bedre?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Karina Adsbøl for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 13:54

Karina Adsbøl (DF):

Mener ministeren, at det er en vigtig opgave for en regering at opdrage forældre til at opdrage deres børn bedre?

Kl. 13:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:54

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Tak. Nej, jeg mener på ingen måde, at det er en regerings opgave at opdrage forældre, for det er jo forældrene, som bedst kender deres egne børn, og som også bedst kender deres børns behov. Det er jo altså sådan, at som børneminister har jeg en række forskellige brikker liggende på mit skrivebord, som alle sammen involverer at skabe bedre forhold for børn – bl.a. også at sikre, at der kommer en god overgang fra dagtilbud til skole. Det gælder både udsatte børn, børn med handicap og så alle de børn, som bliver rummet af den pædagogiske læreplan til daglig. Og så er der den her lille vigtige brik, som handler om forældrene, og hvor vi jo kan se ud af en række undersøgelser, at der altså er tendenser til, at der er forældre, som er usikre

på, hvordan de skal opdrage. Og det er sådan set bare for at facilitere et forum, igangsætte et forum, hvor de kan diskutere.

Kl. 13:58

Så for mig handler det på ingen måde om at skulle gå ud og fortælle folk, hvordan de opdrager deres børn. Det kunne jeg aldrig nogen sinde drømme om at blande mig i.

Kl. 13:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, spørgeren.

Kl. 13:55

Karina Adsbøl (DF):

I den artikel, jeg har læst på Altinget, står der jo, at det her initiativ i høj grad også er tænkt som et opgør med curlingforældrene. Men det er jo interessant, at ministeren lancerer den her debat, men ikke rigtig har nogen holdning til, hvad god opdragelse er. Derfor undrer det mig også, når vi ser, at der bl.a. i familier med anden etnisk herkomst foregår en massiv social kontrol. Det ved vi der gør. Der er store udfordringer med vores parallelsamfund, og hele den problematik berører ministeren ikke.

Ministeren har endda været ude at sige i en nyhedsudsendelse, at ministeren sådan set er ligeglad med, hvordan folk opdrager deres børn, bare der er en eller anden form for opdragelse, og der kunne jeg da godt tænke mig at høre, om ministeren står ved den udtalelse, der var i den nyhedsudsendelse. For det er jo ikke lige meget, hvordan man opdrager sine børn, og det er heller ikke lige meget, om man udsætter sine børn for social kontrol eller tjekker deres mobiltelefoner, eller at de f.eks. ikke må sove hos legekammerater eller deltage i lejrture. Altså, hvis ministeren gerne vil have en debat om god opdragelse, hvorfor har ministeren så ikke inddraget den del?

Kl. 13:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:56

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Det synes jeg faktisk også jeg har, for jeg har egentlig gjort meget ud af at sige, både på pressemødet og mange andre steder, at det jo handler om dansk opdragelse, opdragelse i en dansk kontekst, også i 2018. Og for mig at se er social kontrol og den opdragelse, som finder sted visse steder i parallelsamfund, simpelt hen forældet og har ingen gang på jord. Og det er slet, slet ikke noget, vi skal debattere eller italesætte i en opdragelseskontekst. Der skal vi fokusere på den danske opdragelse i den danske familie.

Så er det klart, at vi adresserer hele parallelsamfundsproblematikken på anden vis. Det gør vi jo, fordi det er nødvendigt, at vi lige præcis får målrettet en række initiativer, så vi får gjort op med de parallelsamfund. Men det skal altså ikke handle om opdragelse.

Kl. 13:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det medspørgeren, fru Pernille Bendixen. Værsgo.

Kl. 13:57

Pernille Bendixen (DF):

Men i god opdragelse kan man jo sige at der er noget dannelse. Der er et ansvar, forældrene har, f.eks. til at gøre deres børn skoleparate, til at lære deres børn, at når læreren siger noget, skal man høre efter, at man skal sidde stille og kunne modtage en kollektiv besked og sådan nogle ting. Det er jo sådan set noget, forældrene har til opgave at opdrage deres børn til, inden de f.eks. starter i skolen, så de kan få den faglige læring, de skal have. Synes ministeren ikke, det er lidt vigtigt at få italesat, at bl.a. det faktisk er udtryk for god opdragelse?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:58

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Jo, men noget af det, som lige præcis gør, at jeg har lanceret opdragelsesdebatten, er jo, at 10-15 pct. af de børn, som kommer ind i en børnehaveklasse, har nogle udfordringer med at modtage basal undervisning. Og så kender jeg jo til et folketingsmedlem – jeg tror faktisk, det er en tidligere dagplejer – som oven i købet har sagt, at det er rigtig, rigtig godt, at man får sat det her på dagsordenen, fordi det er simpelt hen i hendes møde med en række børn har været børn, som bare ikke har fået den opdragelse med hjemmefra. Men altså, jeg skal ikke stå her og udlevere, hvem det kunne være.

Kl. 13:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, Pernille Bendixen.

Kl. 13:58

Pernille Bendixen (DF):

Det er også rigtig svært at regne ud. Spørgsmålet er så, om man må referere fra lukkede møder, men det kan vi jo tage på et andet tidspunkt.

Der er jo forældre, der har sådan en lidt slap holdning til, hvad deres børn må og ikke må. De har den der tilgang til det, at man ikke må irettesætte børnene, at man ikke skal stille krav, og at man ikke må sætte grænser for dem. Mener ministeren ikke, at det er der, hvor vores opgave som Folketing måske også er at sætte nogle rammer – måske ikke med lovgivning – i forhold til at det faktisk er noget, der har konsekvenser langt senere i livet, hvis ikke man har lært de der basale ting?

Kl. 13:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:59

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Det er jeg faktisk meget enig i. Altså, jeg er meget enig i vigtigheden af at kunne en række basale ting, eksempelvis når man kommer i skole, og det skulle jo gerne være noget, man har med hjemmefra. Og vi må bare konstatere, at der er nogle, som af forskellige årsager ikke har det med hjemmefra. Der er nogle, som er socialt udsatte, som altså får lidt mere hjælp, og det er jo rigtig godt. Men der kan være mange forskellige årsager til det. Så er der også dem, som bare ikke forstår at tage den opgave på sig, som det er at opdrage sine børn, og det er sådan set dem, jeg egentlig godt vil have i tale og dermed også facilitere den her debat for.

Så jeg har det dybest set sådan, at man kan gå ind i den her debat, og at man er fuldstændig velkommen til at lade være, hvis man synes, den er irrelevant og ikke vedrører en.

Kl. 14:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Så er det fru Karina Adsbøl. Værsgo.

Kl. 14:00

Karina Adsbøl (DF):

Jeg må sige, at jeg stiller mig undrende over for, at ministeren siger, at opdragelse i parallelsamfund ikke er noget, vi skal diskutere, for det er jo i en dansk kontekst. I dag kan vi læse i Jyllands-Posten, at der hvert år sendes mindst 100 unge på genopdragelse i udlandet, og det gør de jo, fordi deres familie mener, at de er ved at blive for dan-

ske. Så derfor er opdragelsesdebatten da også utrolig vigtig at tage i parallelsamfundene.

Derfor vil jeg høre ministeren: Hvorfor er det, at ministeren ikke italesætter det område noget mere i forhold til både den sociale kontrol, men også hele genopdragelsesdebatten? Vi ved jo, at unge bliver sendt ud af landet for at blive opdraget.

Kl. 14:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 14:01

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Altså, vi bor i Danmark, og danskheden er ligesom vores fundament. Det er jo derfra, at en rigtig, rigtig stor del af vores diskussioner kommer, og det er også derfor, jeg sætter opdragelse til debat. Det er i en dansk kontekst, det er ikke i en muslimsk kontekst, for det skal være det, som er nærværende for langt størstedelen af forældrene.

Betyder det, jeg ikke har holdninger til parallelsamfund? Jeg har masser af holdninger til parallelsamfund, og vi kommer lige præcis også ud med et meget, meget stort parallelsamfundsudspil her senere på foråret. Og det gør vi jo, fordi det er vigtigt, fordi der, som statsministeren siger, er blevet slået huller i danmarkskortet, og fordi der er visse steder, hvor social kontrol accepteres, hvor kvinder og piger er mindre værd end drenge. Og det skal man selvfølgelig gøre op med, men der tror jeg bare, vi må sige, at det er naivt at tro, at man med en opdragelsesdebat kan få gjort op med den kultur, der er i parallelsamfundene.

Kl. 14:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er spørgsmålet sluttet.

Der er et nyt spørgsmål til børne- og socialministeren fra fru Pernille Bendixen, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:02

Spm. nr. S 552

9) Til børne- og socialministeren af:

Pernille Bendixen (DF):

Hvad er ministerens holdning til halvårige praktikforløb i daginstitutioner til skoletrætte unge?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »Analyse: Ung praktikant befamlede mindst fem små børn« i Sjællands Nyheder den 30. januar 2018.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo for oplæsning.

Kl. 14:02

Pernille Bendixen (DF):

Hvad er ministerens holdning til halvårige praktikforløb i daginstitutioner til skoletrætte unge?

Kl. 14:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 14:02

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

For mig er det fuldstændig afgørende, at børn har en tryk, legende og også lærende dag i et dagtilbud, og de personer, som arbejder med eller er i nærheden af børn, skal selvfølgelig være egnede til det, og det gælder altså også for praktikanter.

Derfor er det også først og fremmest kommunernes ansvar at sikre, at børn i kommunens dagtilbud ikke udsættes for overgreb, og det sikres bl.a. gennem en tydelig ledelse, gode procedurer for ansættelse, tilsyn m.v., og at børnene som udgangspunkt f.eks. ikke er alene med en skolepraktikant, da praktikanterne jo ikke er en del af normeringen – og det er altså ret vigtigt at understrege.

Så når personer, som ansættes i eller tilknyttes et dagtilbud, er 15 år eller derover, så er det jo derudover et krav, at man kan fremvise en børneattest, og det omfatter også praktikanter. Og der forventer jeg altså, at kommunerne løbende tjekker, om kommunens procedurer for bl.a. ansættelse i praktikantforløb er gode nok.

Kl. 14:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, spørgeren.

Kl. 14:03

Pernille Bendixen (DF):

Men hvad mener ministeren så om, at de pædagoger, der er ude i dagtilbuddene, faktisk bliver pålagt en ekstra arbejdsopgave, som det jo er at have at gøre med en skoletræt ung, som måske også har nogle andre vanskeligheder, og som måske selv har brug for en hjælpende hånd eller nogen til lige at hjælpe sig videre på vej? De pædagoger, der er ude i dagtilbuddet, skal jo sådan set tage hånd om de børn, som de passer, og så får de den her unge som en ekstra byrde.

Synes ministeren, det er fair, at der er kommuner, der pålægger nogle daginstitutioner at have den opgave?

Kl. 14:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:03

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Jeg har ikke indtryk af, at der er daginstitutioner, som direkte bliver pålagt en byrde. Jeg har i hvert fald ikke set, at det er det, nogle er ude at sige. Jeg tror til gengæld, at det kan være rigtig godt for en skoletræt, der bare har fået nok af bøger, at komme ud og prøve en virkelighed. Men det er jo klart, at man ikke i den virkelighed skal ind og indgå som en del af normeringen, og det betyder derfor også, at man ikke skal være alene med børnene.

Det er jo en fuldstændig forfærdelig sag, vi har set, hvor en skolepraktikant er anklaget for overgreb. Det må simpelt hen ikke forekomme, og derfor forventer jeg jo også, at kommunerne overholder reglerne på det her område.

Kl. 14:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 14:04

Pernille Bendixen (DF):

Nu er det forekommet, og det mener vi i Dansk Folkeparti at vi simpelt hen har til opgave at tage hånd om. Så kan man have den her holdning til, at de unge skal ud i virkeligheden, men hvorfor er det, at de ikke kommer på produktionsskolerne, som jo er fuldstændig målrettet mod sådan nogle? Hvorfor er det, at de skal ud i vores dagtilbud og være forsøgskaniner ude hos de børn, som vi har en utrolig vigtig opgave i at passe på?

Kl. 14:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:06

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Jeg tror mere, at det er et spørgsmål for undervisningsministeren. Men altså, jeg synes jo, det er positivt, hvis kommuner, som har en skoletræt ung, kan se nogle gode perspektiver i at få den unge ud i et dagtilbud og dagtilbuddet også selv ser nogle gode, positive muligheder i at få den unge ud at lære noget, altså i at hjælpe vedkommende; så synes jeg jo, det giver rigtig god mening.

Jeg tror, det er vigtigt, at vi passer på de unge. Jeg kan jo ikke stå her og vurdere, om de skal have et produktionsskoleforløb eller et praktikforløb, for det hører under en anden ressortminister, men jeg synes i hvert fald, det er vigtigt, at når man har skolepraktikanter ude, skal det være, fordi institutionerne, altså dagtilbuddene, selv ønsker at have dem der.

Kl. 14:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, spørgeren.

Kl. 14:05

Pernille Bendixen (DF):

Nu skal vi lige præcisere, at det er de langvarige praktikforløb, vi taler om, og ikke de der af 1 uges varighed, som 8.-klasseelever kommer ud i. Det er ret vigtigt at skelne mellem.

Men hvad mener ministeren så om, at formanden for skoleudvalget i Høje-Taastrup Kommune udtaler, at det da søreme var godt, at det blev opdaget, før det blev rigtig alvorligt? Jamen var det, der skete, da ikke alvorligt nok? Altså, skulle der have været tale om et direkte angreb på de børn, når han bare synes, at det da er godt, at vi fik taget hånd om det, inden det gik rigtig galt?

Kl. 14:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 14:06

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Altså, der må jeg erkende, at jeg altså ikke har set den pågældende udvalgsformands udtalelse, så den har jeg rigtig svært ved at udtale mig om. Grundlæggende har jeg det sådan, og det ved jeg at spørgeren deler perspektivet i, at ét overgreb simpelt hen bare er et overgreb for meget. Og derfor er jeg jo også vanvittig glad for, at vi har Dansk Folkeparti, som virkelig er opmærksomme på hele tiden at arbejde for at mindske seksuelle overgreb og overgreb generelt, altså i hele indsatsen mod vold osv. osv., simpelt hen fordi det er vigtigt, og fordi der er nogle børn, som skal hjælpes.

Derfor er det jo meget vigtigt tydeligt at sige, at de her overgreb simpelt hen bare ikke må ske. Og derfor skal kommunerne også være meget opmærksomme på det, og praktikanterne skal altså ikke være alene med børnene, for de skal ikke indgå som en ekstra del af en normering.

Kl. 14:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til undervisningsministeren fra fru Marlene Harpsøe, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:06

Spm. nr. S 453 (omtrykt)

10) Til undervisningsministeren af:

Marlene Harpsøe (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at gymnasieelever kan købe sig til topkarakterer for skriftlige eksamensopgaver hos fixminopgave.dk?

Marlene Harpsøe (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at gymnasieelever kan købe sig til topkarakterer for skriftlige eksamensopgaver hos fixminopgave.dk?

Kl. 14:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:07

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Det kan jeg svare ret klart på. Jeg finder det stærkt provokerende, at en virksomhed som fixminopgave.dk sælger opgavebesvarelser til elever, der benytter dem til at snyde. Når elever køber opgavebesvarelser, som afleveres i forbindelse med en prøve, er der selvfølgelig tale om uretmæssig hjælp og snyd efter reglerne på Undervisningsministeriets område. Generelt er snyd uacceptabelt.

Når elever snyder, kan det underminere vores uddannelses- og prøvesystem. Systemet er baseret på, at vi kan stole på, at elevernes karakterer afspejler, hvad de kan. Det er vigtigt, at vi fastholder troværdigheden i vores prøver. Jeg har derfor iværksat flere tiltag for at forhindre snyd, og det er fortsat et meget vigtigt fokusområde for mig.

En virksomhed som fixminopgave.dk er derfor i mine øjne ødelæggende for vores uddannelsessystem. Hvis man køber sig til sine karakterer, kan man ikke stole på vores prøvesystem i forhold til optaget på videregående uddannelser. Dermed kan elever, der har snydt, komme foran i køen, mens elever, som ikke har snydt, bliver skubbet tilbage i køen. Derfor må vi som politikere handle, når vi kan se, at der bliver snydt i uddannelsessystemet.

Når jeg kigger på den stigende aktivitet, som fixminopgave.dk har, må jeg konstatere, at det her er så alvorligt, at vi bliver nødt til at se på, hvordan vi forhindrer denne type organiseret snyd. Jeg er derfor også ved at se på, om vi kan lave et forbud, og hvordan sådan et forbud kan skrues sammen. Jeg vil tage en drøftelse med Folketingets partier om et sådant forbud.

Kl. 14:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren.

Kl. 14:08

Marlene Harpsøe (DF):

Mange tak. Jeg er først og fremmest meget glad for den melding, som ministeren kommer med i dag, i forhold til at det er dybt forargeligt og provokerende, at man kan købe sig til 12-taller. Ministeren var jo selv inde på det her med muligheden for at forbyde sådan en slags organiseret snyd, som den såkaldte virksomhed, fixminopgave.dk, tilbyder for nuværende.

Men der er jo reelt tale om noget bedrageri, altså det er jo et bedrageri, som man gør sig skyldig i, ikke kun som såkaldt virksomhedsejer, men også i forhold til de elever, som altså køber sig til de her opgaver – og måske også de forældre, som i nogle tilfælde måske endda er ude i at betale for, at Karsten eller Josephine, alt efter hvad ens datter eller søn hedder, kan få en topkarakter for sin SRP-opgave i gymnasiet.

Hvilke tanker gør ministeren sig i forhold til sanktioner over for både virksomhedsejer, elever og eventuelle forældre, som er med til at betale for det her bedrageri?

Kl. 14:09

Kl. 14:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 14:09

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

I forhold til eleverne har vi lige med gymnasireformen skærpet muligheden for sanktioner over for eleverne. I forhold til forældre eller virksomhedsejere eller dem, der udfører selve opgaven, har jeg brug for, at der er nogle jurister, der sætter sig ned og kigger på, hvordan man egentlig skal håndtere sådan et juridisk indgreb. Og det er det, der foregår lige nu, nemlig at man overvejer, hvordan det her kan udarbejdes.

Kl. 14:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:10

Marlene Harpsøe (DF):

Tak for det svar. Det er jeg glad for at I sidder og kigger på, for i mange andre sammenhænge skal vi jo sådan set skrive under på alle mulige erklæringer om, at de her oplysninger, som vi videregiver, er korrekte osv. Derfor kan det undre mig lidt, når man i dag – man må formode på en eller anden måde enten digitalt eller med sin underskrift, når man afleverer en SRP-opgave – dermed også dokumenterer, at det er ens egen opgave. At man så derved ikke kan komme efter vedkommende, synes jeg er lidt mærkeligt. Måske kan ministeren uddybe det lidt.

Kl. 14:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:11

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Man skal allerede i dag verificere, altså sige, at det er ens egen opgave. Det skal man. Det, vi har gjort med gymnasireformen, og som jeg selv har været dybt engageret i, er, at man nu også fremadrettet mundtligt skal eksamineres i sin SRP-opgave. Det er også med til at nedbringe risikoen for snyd, for har man så fået sin onkel eller tante eller fixminopgave.dk til at skrive sin opgave, vil det forhåbentlig komme for en dag, når man skal forklare indholdet i den opgave. Det mener jeg er en klar styrkelse af de nuværende regler.

Kl. 14:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren, sidste spørgsmål.

Kl. 14:11

Marlene Harpsøe (DF):

Tak for det. Nu er det jo sådan, at vi har lavet en gymnasireform, der gør, at man skal have 5 for at kunne blive optaget på gymnasiet. Det betyder jo også, at folkeskolens karakterer kommer til at betyde rigtig meget. Har ministeren gjort sig nogen tanker om, hvad sådan en virksomhed som fixminopgave.dk kan risikere at betyde for karakterer i folkeskolen, og den betydning, de har, for optagelse på gymnasiet?

Kl. 14:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Sidste svar, værsgo.

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Som sagt kigger vi nu på et muligt juridisk indgreb over for fixminopgave.dk og virksomheder som denne. Samtidig har jeg været optaget af at lave en generel opstramning af prøver og eksamensformer, sådan at vi sikrer, at de er objektive og retfærdige, fordi det præcis er, som ordføreren siger, at man skal vurderes på det, man selv har gjort, og ikke på det, andre har gjort. Det er også derfor, at vi i gymnasiet har slukket for den direkte adgang til internettet, for man kan sige, at har man fuldstændig direkte adgang til internettet, så er det næsten ligegyldigt, hvad vi ellers gør, for så er det ganske vanskeligt overhovedet at reducere omfanget af snyd.

Kl. 14:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste er til undervisningsministeren af hr. Kenneth Kristensen Berth, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:12

Spm. nr. S 533

11) Til undervisningsministeren af:

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Mener ministeren, at det er rimeligt og acceptabelt, at man i en dansk skolebog, »Radikalisering og terrorisme«, lægger en stor del af ansvaret for Anders Breiviks terrorhandling den 22. juli 2011 på to mindre, danske privatdrevne webmedier, Uriasposten og Snaphanen, når der i Breiviks 1.515 sider lange manifest optræder en fodnotehenvielse til Uriasposten og tre fodnotehenvielse til Snaphanen, finder ministeren det ikke problematisk, at disse private websider på så spinkelt et grundlag udstilles på denne måde uden mulighed for at tage til genmæle, og hvilke forestillinger gør ministeren sig om, hvilke konsekvenser det kan få for folkene bag siderne, at de udstilles sådan?

Skriftlig begrundelse

Spørgeren er forfatter til bogen »Skolen i løgnen – løgnen i skolen«, der afdækker indoktrinering og politisering i en stribe danske skolebøger. Seneste eksempel i rækken findes i bogen »Radikalisering og terrorisme« af Hans Henrik Fafner og Ole Bjørn Petersen, hvoraf det bl.a. fremgår, at den norske terrorist Anders Breivik var »inspireret af højreekstremisternes virtuelle medier og især Uriasposten og Snaphanen«.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til at læse spørgsmålet op.

Kl. 14:12

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder:

Mener ministeren, at det er rimeligt og acceptabelt, at man i en dansk skolebog, »Radikalisering og terrorisme«, lægger en stor del af ansvaret for Anders Breiviks terrorhandling den 22. juli 2011 på to mindre, danske privatdrevne webmedier, Uriasposten og Snaphanen, når der i Breiviks 1.515 sider lange manifest optræder en fodnotehenvielse til Uriasposten og tre fodnotehenvielse til Snaphanen, finder ministeren det ikke problematisk, at disse private websider på så spinkelt et grundlag udstilles på denne måde uden mulighed for at tage til genmæle, og hvilke forestillinger gør ministeren sig om, hvilke konsekvenser det kan få for folkene bag siderne, at de udstilles sådan?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Der er rigtig meget undervisningsmateriale i det her land, som jeg formentlig helt personligt vil være uenig med. Det sker jævnligt. Men det er også sådan i Danmark, at vi har et frit marked for skolebøger og andre undervisningsmidler, som staten ikke blander sig i.

Kommunerne har pligt til at stille gratis undervisningsmidler til rådighed i folkeskolen, og skolebestyrelserne har det overordnede ansvar for valget af undervisningsmaterialer og skal godkende skolens undervisningsmidler. Det gælder alle bøger, pjecer, film m.v. Det er den enkelte lærer, der afgør, hvilke af de godkendte undervisningsmidler der skal anvendes i undervisningen og hvordan. Det er godt, at lærere og skolebestyrelser på den måde står for frit at vælge undervisningsmaterialer.

Ministeriet skal alene forholde sig til, om undervisningen lever op til folkeskolens formål om at forberede den enkelte elev til medbestemmelse i et demokratisk og tolerant samfund med frihed og folkestyre. Folkeskolelovgivningen stiller krav til skolen og lærerne om at rammesætte undervisningen, så eleverne får et fundament for en selvstændig kritisk stillingtagen til forskellige kilder og synspunkter. Eleverne skal stifte bekendtskab med forskellige holdninger og positioner i samfundet og lære at forholde sig kritisk til forskellige kilder og diskutere de argumenter, der anvendes.

På gymnasieområdet er det den enkelte gymnasium eller den enkelte lærer, der afgør, hvilke undervisningsmidler der skal anvendes i undervisningen og hvordan. På samme måde stiller gymnasielovgivningen krav til skolen og lærerne om at rammesætte undervisningen, så eleverne forberedes til medbestemmelse, medansvar, rettigheder og pligter i et samfund med frihed og folkestyre. Undervisningen og hele institutionens dagligliv skal derfor bygge på åndsfrihed, ligeværd og demokrati og styrke elevernes kendskab til og respekt for grundlæggende friheds- og menneskerettigheder. Det stiller krav til lærerne om at være særlig bevidste om også at præsentere eleverne for andre perspektiver og modsatrettede synspunkter, når forfattere skriver så bombastisk, at Breivik særlig var inspireret af Snap-hanen og Uriasposten.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Tak for oplæsningen fra ministeren. Jeg kunne næsten lige så godt have stillet et skriftligt spørgsmål med det svar.

Det, jeg sådan set er på udkig efter, er, hvad ministerens holdning er til det her. Hvis man nu forestiller sig, at de her forfattere i stedet havde givet Liberal Alliance ansvaret for den terrorgerning, som medførte, at 77 mennesker mistede livet i Norge, er jeg ikke sikker på, at undervisningsministeren havde reageret på fuldstændig samme måde. Her drejer det sig om to privatdrevne webmedier, to mennesker, hvor i hvert fald den ene, tror jeg, er relativt offentligt kendt, Kim Møller, som i en skolebog, som må kunne forventes at blive brugt i rigtig, rigtig mange år fremover, får hovedansvaret for, at Anders Breivik myrdede 77 mennesker i Norge for nogle år siden.

Det er efter min mening en fuldstændig uantagelig påstand, helt urimelig, ubegrundet, og det er ikke rimeligt og fair, at det skal stå i en dansk skolebog. Der kunne jeg jo godt ønske mig, at undervisningsministeren med noget anderledes hård retorik tog afstand fra det her, for det hører simpelt hen ikke nogen steder hjemme, at man

Kl. 14:13 uden at have mulighed for at tage til genmæle får ansvaret for, at en gal nordmand har slået 77 mennesker ihjel.

Kl. 14:13 Det kan der simpelt hen ikke være nogen retfærdighed og rime-lighed i. Det her er jo ikke et enestående problem. Tværtimod er det et problem, som jeg selv har beskæftiget mig ganske meget med. Jeg har skrevet en bog om problematikken, hvor man bl.a. kunne finde i en bog af Gregers Friisberg, en bog fra samfundsfag i gymnasiet, en såkaldt objektiv beskrivelse af, at Dansk Folkeparti skulle være fascistisk, altså, at Dansk Folkeparti var et fascistisk parti.

Det fik jeg så hr. Alex Ahrendtsen til at spørge om i sin tid og fik et svar fra den daværende undervisningsminister, Bertel Haarder, om, at det var fuldstændig uacceptabelt, og det er sådan set den samme erkendelse, jeg ønsker fra ministeren, nemlig at der da må være en grænse for, hvad man kan skrive i undervisningsbøger.

Kl. 14:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 14:17

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Selvfølgelig er der en forventning til dem, der laver undervisningsmaterialer, om, at de skal stå på mål for sådan helt almindelig ordentlighed, og at det, de siger, skal kunne underbygges. Jeg må da også indrømme, at jeg faktisk har bedt om siderne her og sat mig ind i det, og jeg kom også til at kigge på resten af bogen, for hvad er der egentlig i resten af bogen? Det er da ret interessant. Jeg undrer mig, det vil jeg sige, når jeg ser det. Hvad er det egentlig for en tilgang, man her har? Men jeg vil også bare sige, at jeg også har set masser af andet undervisningsmateriale, som jeg har undret mig over, og det gør ikke, at jeg kommer til at forbyde det, for det er ikke sådan et system, vi har i Danmark – altså, at vi forbyder enkeltdele af undervisningsmaterialet.

Kl. 14:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 14:18

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Jeg tror sådan set heller ikke, at vi skal ud i at forbyde noget, men det er jo sådan, at i andre lande har man offentlige myndigheder, der simpelt hen kigger de her ting igennem, inden de bliver godkendt, og jeg kunne da godt forestille mig, at man kunne overveje sådan et system i Danmark. Det er jo klart, at hvis det her var et fuldstændig enkeltstående problem, havde det jo ikke været så alvorligt, som det i virkeligheden er.

Jeg har også et andet eksempel, hvor man kan læse i en skolebog, at det der med, om Osama bin Laden og al-Qaeda stod bag 11. september, ikke var sådan helt sikkert. Det kunne godt være, at der var nogle andre, der gjorde det, hvilke andre stod så ikke helt klart, men ikke desto mindre synes jeg, at vi har et problem.

Kl. 14:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:19

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jeg vil gerne understrege igen, at der er masser af undervisningsmateriale, som jeg ikke personligt er enig i.

Et andet eksempel var for nylig, hvor vores tidligere kollega Özlem Cekic skrev en novelle, som – synes jeg – var noget rosenrød i forhold til omskæring af drenge. Det var jeg også med til at diskutere, og jeg sagde også offentligt, at den bog ville jeg ikke anbefale.

Sådan kan vi sagtens stå her og have en diskussion, men jeg mener ikke, at vi skal have et curriculum i Danmark, som man har i andre lande, for jeg synes faktisk, at det er nyttigt, at vi står her og diskuterer, hvad der er godt undervisningsmateriale.

Kl. 14:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:19

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Stadig væk synes der jo at være en forskel på, hvordan man behandler skolebøger. Nu har vi den her bog »Radikalisering og terrorisme«, og den kan vi – ministeren og jeg – godt have nogle forbehold over for, og der sker ikke noget i relation til det, men for et par år siden var der jo en anden skolebog, der hed »Os og kristendom«, for 5. klasse, og den blev trukket tilbage fra forlaget Mallings Beck, fordi man mente, at den kædede islam og terror sammen. Tænk dog – skulle der være nogen forbindelse, det kan jeg da slet ikke forestille mig. Men bare det, at man antog, at der kunne være en forbindelse, var nok til, at den her bog blev pillet af hylderne. Kan ministeren ikke se, at der er meget stor forskel på, hvordan de her ting behandles?

Kl. 14:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:20

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Nu kender jeg ikke den pågældende sag, og jeg ved ikke, hvem der har trukket den tilbage, men det har jo formentlig været et forlag, for det er jo ikke en politisk handling at trække undervisningsmateriale tilbage, og det er det, jeg gerne vil tilbage til. Det system, vi har i Danmark, handler om, at vi har læringsmål, så har vi nogle vejledninger fra ministeriet, men vi har ikke et curriculum, og derfor kan vi sagtens have en diskussion. Den tager jeg gerne, og det gør vi nu, og det skal man også gøre ude på skolerne. Jeg tror, at det faktisk er med til at kvalificere undervisningsmaterialet, at vi har sådan en debat og ikke bare låser det fast i et curriculum. Jeg synes, at det her ser mærkeligt ud, og det synes jeg også at Özlem Cekic's novelle gjorde, og jeg vil sikkert finde masser af andet undervisningsmateriale, som fremstår underligt, i forhold til hvad jeg ville mene var godt materiale. Men jeg synes, at det er nyttigt, at vi ikke har et curriculumssystem i Danmark.

Kl. 14:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det.

Så er der et nyt spørgsmål, og det er også til undervisningsministeren, og det er også af hr. Kenneth Kristensen Berth, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:21

Spm. nr. S 534

12) Til undervisningsministeren af:

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Hvilke krav mener ministeren man kan stille til lødigheden af danske undervisningsbøger, der anvendes i undervisningen i folkeskolen og gymnasiet, mener ministeren, at det er rimeligt, at forfattere til skolebøger politiserer i disse bøger, og hvad mener ministeren der kan gøres for at undgå dette?

Skriftlig begrundelse

Spørgeren er forfatter til bogen »Skolen i løgnen – løgnen i skolen«, der afdækker indoktrinering og politisering i en stribe danske skolebøger. Seneste eksempel i rækken findes i bogen »Radikalisering og terrorisme« af Hans Henrik Fafner og Ole Bjørn Petersen, hvoraf det bl.a. fremgår, at den norske terrorist Anders Breivik var »inspireret af højreekstremisternes virtuelle medier og især Uriasposten og Snaphanen«.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:21

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Tak for det. Det lyder: Hvilke krav mener ministeren man kan stille til lødigheden af danske undervisningsbøger, der anvendes i undervisningen i folkeskolen og gymnasiet, og mener ministeren, at det er rimeligt, at forfattere til skolebøger politiserer i disse bøger, og hvad mener ministeren der kan gøres for at undgå dette?

Kl. 14:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:21

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Tak. Det er en opfølgning på det tidligere spørgsmål, som vi lige har behandlet, og som jeg sagde der, synes jeg, det er nyttigt, at vi diskuterer, hvad der er godt undervisningsmateriale. Det skal vi fortløbende gøre. Jeg mener ikke, vi skal have et curriculumssystem i Danmark, for det låser tingene fast, men jeg synes, det er godt og nyttigt, at vi har en diskussion på alle niveauer, lige fra her, hvor vi står i Folketingssalen, til kommuner og ude på skoler, om, hvad det gode undervisningsmateriale er at viderebringe til børn.

Kl. 14:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, spørgeren.

Kl. 14:22

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Jeg er da enig i, at det er nyttigt. Men det er jo ikke nyttigt, hvis det ikke fører til noget. Og der går jeg bare igen tilbage til den her sag fra 2015 med »Os og kristendom«. Ifølge en fagpædagog eller fagspecialist på området var den her bog for krarupsk. Så en bog, der er for krarupsk, kan man åbenbart gøre fælles front imod og få forlaget til at trække tilbage og få omskrevet. Det var, som ministeren også antydede, forlaget, der gjorde det – Mallings Beck.

Jeg tror, det var en 60-80 bøger, jeg gennemgik på det her tidspunkt og skrev om og fik hr. Alex Ahrendtsen til at stille spørgsmål om efterfølgende til den daværende undervisningsminister, og jeg har ikke oplevet, at der er nogen, der har trukket de her bøger tilbage. Der er ikke nogen, der har fundet anledning til at trække en bog tilbage, som antyder, at Osama bin Laden ikke var skyld i 11. september. Der er ikke nogen, der har fundet anledning til at trække en bog tilbage, der siger, at Dansk Folkeparti er et fascistisk parti – det er ikke et spørgsmål, om det er det eller ej, det er det bare; en nøgtern konstatering af såkaldt faktiske forhold, som jo er helt ude i hampen for nu at sige det, som det er. Der må ligesom være en eller anden grænse for, hvad man kan tillade sig at skrive i en skolebog, og det synes jeg ikke man kan lade det være op til et forlag at bestemme.

Jeg synes også, vi står i en situation nu, hvor ministeren – og det skal ministeren have tak for – har sat tommelskruerne på mange isla-

miske friskoler, bl.a. med baggrund i, hvad det er for en undervisning, de udbyder. Jeg siger ikke, at det er det samme, men jeg siger dog, at hvis en skolebog objektivt skriver og lærer eleverne, at Dansk Folkeparti er et fascistisk parti, så er der altså noget galt. Det håber jeg meget at ministeren er enig med mig i. Derfor synes jeg også, der er grund til, at vi ikke alene har den her debat, men at vi også skriver os bag øret, at der skal gøres noget ved det. For det kan simpelt hen ikke være rigtigt, at vores undervisningsmateriale er så ensidigt venstreorienteret, som tilfældet er.

Kl. 14:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:24

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jeg har ikke kendskab til den bog, som ordføreren taler om, hvor der står, at Dansk Folkeparti er et fascistisk parti. Det er jo åbenlyst forkert, og der bør ikke stå noget i en undervisningsbog, som er faktisk forkert. Altså, sådan bør det være. Uanset hvad det så end er, skal det, der står i et undervisningsmateriale, jo være faktisk korrekt. Man kan rettelig forvente, at det er sådan. Ordføreren er meget velkommen til at skrive til mig, hvis der stadig væk er undervisningsmateriale, som er faktisk forkert. Så vil jeg meget gerne se det.

Men igen: Jeg sidder ikke og udtager bestemt materiale, men jeg synes, det er nyttigt at have den her diskussion, specielt om, hvorvidt noget er faktisk korrekt. Det bør det være i undervisningsmateriale.

Kl. 14:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:25

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Der kan vi i hvert fald godt blive enige. Ministeren henviste i det forrige svar til skolebestyrelserne og skolebestyrelsernes ansvar i den her forbindelse. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge ministeren, hvilket kendskab ministeren har til, hvor meget skolebestyrelser er indblandet i det her spørgsmål. For fra min egen kommune kan jeg i hvert fald sige så meget, at det er de ikke. Der er spørgsmålet om valg af skolebøger stort set kun et anliggende for de lærere, der underviser i faget, og deres kolleger, og det er det. Jeg ville da ønske, at undervisningsministeren så ville slå et slag for, at skolebestyrelserne blev mere involveret i det her, og det vil jeg høre ministeren om ministeren kunne overtale til.

Kl. 14:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:25

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Det synes jeg da er en interessant tanke. Jeg synes, at skolebestyrelserne skal spille en langt større rolle, end de gør i dag. Jeg synes, de skal blande sig. Jeg har lige lavet en video for Skole og Samfund, hvor jeg opfordrer forældre til at indtræde i skolebestyrelserne, blande sig i debatten og sætte deres præg på den enkelte skole. Så det bør de gøre. Og de skal selvfølgelig også have holdninger til, hvad det er, der sker inde i klasselokalet, og have en dialog med lærere og skoleledelse om det. Jeg synes, det er nyttigt, at der er den dialog lokalt.

Kl. 14:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge sådan mere konkret: Hvad er det så, undervisningsministeren vil gøre for at komme dertil? For jeg tror sådan set, at når nu undervisningsministeren siger, at vi ikke skal have det, undervisningsministeren kalder et curriculum – det, som jeg kalder en slags godkendelsesnævn for de her bøger – så skal vi jo have nogle andre til at udfylde opgaven, så det ikke bliver en eller anden skolelærer med sympati for Enhedslisten, eller hvad ved jeg, som sidder og træffer de her beslutninger fuldkommen solo. Så hvad er det, undervisningsministeren vil gøre for at inddrage skolebestyrelserne mere i det her, sådan at det bliver mere klart og mere åbent, hvad det er for et materiale, der bliver undervist i i skolerne?

Kl. 14:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:27

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Så bliver jeg lige nødt til at korrigere, for jeg kommer ikke til at indføre nogen praksis, som forhindrer en skolelærer fra Enhedslisten i selv at træffe undervisningsmaterialevalg. Så ville vi nok få en helt anden debat her, hvor Liberal Alliance skulle ind og revidere især det materiale, som handler om økonomi, på rigtig mange skoler og uddannelser. Så det kommer vi ikke ud i.

Men når jeg ønsker at styrke bestyrelserne, skal jeg jo aftale det med en forligskreds. Det kan godt være, at Dansk Folkeparti og Liberal Alliance kan blive enige om, at skolebestyrelserne skulle fylde noget mere, men det er jo så noget, vi må tage i forligskredsen, i forhold til at ændre den tyngde, som de indgår med.

Kl. 14:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgsmålet er sluttet.

Hr. Kaare Dybvad, Socialdemokratiet med et spørgsmål til transport-, bygnings- og boligministeren.

Kl. 14:27

Spm. nr. S 535

13) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kaare Dybvad (S):

Deler ministeren Socialdemokratiets syn på, at det skal være lettere at sætte kriminelle og utryghedsskabende lejere ud af deres almene bolig, som Socialdemokratiet foreslår i et nyt udlændingespil?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo for at læse op.

Kl. 14:27

Kaare Dybvad (S):

Mange tak, formand.

Deler ministeren Socialdemokratiets syn på, at det skal være lettere at sætte kriminelle og utryghedsskabende lejere ud af deres almene bolig, som Socialdemokratiet foreslår i et nyt udlændingespil?

Kl. 14:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:28

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Ja, det gør jeg. Jeg har dog svært ved at se den konkrete løsningsmodel fra Socialdemokratiets side, så jeg kan i sagens natur ikke sige,

om jeg er enig heri. Jeg tror, at der både er mange danskere og mange folketingspolitikere, der gerne ser, at det bliver lettere at sætte kriminelle og utryghedsskabende lejere ud af deres almene bolig. Det er ikke et nyt forslag, Socialdemokratiet har inkluderet i udspillet, det har været drøftet i mange år. Men som hr. Kaare Dybvad nok er klar over, er det ikke så ligetil at løse, fordi det bl.a. omhandler sagsbehandlingstiden ved domstolene og lejerrettigheder. Hvis det var ligetil, ville det allerede være sket, f.eks. under den tidligere boligminister fra Socialdemokratiet eller den tidligere justitsminister, der som bekendt i dag er formand for Socialdemokratiet og står bag udspillet.

I dag er reglerne sådan, at en udlejer efter almenlejeloven har mulighed for at opsiges eller ophæve lejeaftalen med en lejer, når lejeren har tilsidesat god skik og orden, og forholdet er af en sådan karakter, at lejerens flytning er påkrævet. For at en lejers adfærd kan berettige til, at lejeaftalen opsiges eller ophæves, skal adfærden have en tilknytning til ejendommen. Forholdet skal dog ikke nødvendigvis være foregået på selve ejendommen, men det skal være af betydning for ejendommen, udlejer, eller de øvrige lejere. Det er derfor allerede muligt i en vis udstrækning at sætte kriminelle og utryghedsskabende lejere ud af almene boliger i dag.

Regeringen kommer som bekendt snart med et udspil om bekæmpelse af parallelsamfund. I den forbindelse overvejes der også tiltag, der vil kunne medvirke til, at det bliver lettere at sætte kriminelle lejere ud af deres almene bolig. Detaljerne i forslagene vil jeg ikke komme ind på her, men det vil jeg gerne, når vi kommer med vores parallelsamfundsudspil.

Kl. 14:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:30

Kaare Dybvad (S):

Tak for det. Jeg blev lidt ked af det lige i starten, da ministeren sagde, at det var meget, meget svært at gøre det her strammere, men jeg blev glad til sidst alligevel, da ministeren sagde, at regeringen alligevel havde en plan for det. Det må jo betyde, at regeringen mestrer det, som alligevel er meget svært. Men ikke desto mindre synes jeg i hvert fald, at vi står i en situation i øjeblikket, hvor det ikke fungerer helt efter hensigten. Vi har haft nogle stramninger i 2014. Så vidt jeg husker blev der lavet nogle opstramninger på det område her. Bl.a. i Korsør har man haft en række sager, hvor der har været meget lange ventetider. Også når folk reelt er blevet bedt om at flytte, bliver de boende i en 3-4 måneder. Hvis det drejer sig om eksempelvis volds-kriminalitet, er det jo meget utryghedsskabende at bo ved siden af en voldsforbryder, som reelt er blevet bedt om at flytte, en 3-4 måneder ekstra.

Hvis ministeren mener, at der skal strammes op på det, og han ikke vil fortælle, hvordan der skal strammes op, vil ministeren så i det mindste ikke kunne være enig med Socialdemokratiet i, at det er en udvikling, der er sket inden for de sidste par år, som alene på de år har gjort det nødvendigt at tage yderligere tiltag?

Kl. 14:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:31

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Det, der er svært for nogle, f.eks. for en socialdemokratisk regering, kan jo godt være nemmere for nogle andre, f.eks. en borgerlig regering. Det kan vi jo måles på, når vi formentlig i næste uge spiller ud med vores parallelsamfundsudspil. Der kan det måles, om vi har let-

tere ved at gøre den slags ting, end tidligere socialdemokratiske regeringer, som ikke har gjort noget ved det, har haft.

Kl. 14:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Så er det spørgeren. Værsgo.

Kl. 14:31

Kaare Dybvad (S):

Ja, det afhænger jo af øjnene, der ser. Lige nu ser det jo ikke ud til, at der er så mange af danskerne i hvert fald, der betragter regeringen som nogle, der lykkes særlig godt med det. Men hvis ministeren ikke har tænkt sig at fortælle yderligere om, hvad for nogle tiltag der er, men at der altså er nogle tiltag på vej, så tror jeg ikke, jeg har yderligere spørgsmål til det område her.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:32

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):
Så har jeg ikke yderligere svar!

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Tak for det.

Så går vi over til spørgsmål 14 til transport-, bygnings- og boligministeren, og spørgeren er også hr. Kaare Dybvad fra Socialdemokratiet.

Kl. 14:32

Spm. nr. S 536

14) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kaare Dybvad (S):

Er ministeren enig i Socialdemokratiets ambition om, at ingen boligområder i fremtiden skal have mere end 30 pct. ikkevestlige indvandrere og efterkommere?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Jeg giver spørgeren ordet til oplæsning. Værsgo.

Kl. 14:32

Kaare Dybvad (S):

Tak for det, formand. Er ministeren enig i Socialdemokratiets ambition om, at ingen boligområder i fremtiden skal have mere end 30 pct. ikkevestlige indvandrere og efterkommere?

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:32

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg er enig i, at beboersammensætningen skal ændres markant i ghettoområderne. Jeg kan dog ikke i Socialdemokratiets udspil se en model for, hvordan Socialdemokratiet har tænkt sig at nå målet om højst 30 pct. ikkevestlige indvandrere og efterkommere i alle boligområder i Danmark. Så det er vanskeligt at tage stilling til forslaget, som jo indtil videre kun er en løst ambition og ikke udpeger nogen konkrete løsninger, som kan anvendes i virkelighedens verden. Jeg vil dog gerne påpege, at udfordringerne i ghettoområderne er sammensatte og ikke udelukkende handler om, at der er en stor koncentration af ikkevestlige indvandrere og efterkommere. Det handler bl.a. også om tilknytning til arbejdsmarkedet, om kriminalitet og om værdier og normer.

Et liberalt demokrati som det danske kan rumme forskellige måder at leve på, forskellige overbevisninger, forskellige politiske holdninger, forskellige familietyper, forskellige prioriteter i livet, forskellige religioner. Alt sammen er der plads til i et liberalt demokrati som det danske. Men vi står med et udtalt problem med ghettoområder, hvor mange beboere er på passiv forsørgelse hele deres liv, hvor hårdkogte kriminelle skaber utryghed, hvor en del har religiøse og kulturelle holdninger, som er i opposition til danske principper om demokrati, ligestilling, trosfrihed osv. Det er det, der udgør et parallelsamfund, og det er det, vi skal have gjort op med.

Men jeg synes, det er en forsimplet måde at anskue udfordringerne i de udsatte boligområder på, når man vælger som Socialdemokratiet udelukkende at se ikkevestlige indvandrere og efterkommere som problemet.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:34

Kaare Dybvad (S):

Jamen tak for den oplæsning. Jeg fik ikke helt fat i, om ministeren mener, at man i boligområder, som har mere end 30 pct. – lad os tage tilfældet med Mjølnerparken, hvor der endda er over 80 pct., der har ikkevestlig baggrund – kan undgå, at sådan et område bliver til et parallelsamfund, hvis man eksempelvis har 80 pct. eller måske 60 pct. med ikkevestlig baggrund? Mener ministeren helt principielt, at det er en udfordring at have for stor en koncentration af sådanne beboere, altså eksempelvis over 30 pct. og op mod 80 pct., som har ikkevestlig baggrund, i forhold til at sikre, at de kan blive en del af det danske samfund på lige fod med alle andre?

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:34

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg mener, at det i samklang med andre problemer udgør et problem, og jeg mener, at det forstærker de problemer, som der i øvrigt er i sådan nogle områder. Det er klart, at den der med, at der opstår en dem og os-mentalitet, hvor »dem« er dem, der bor uden for boligområdet, som er nogle andre, også kulturelt og udseendemæssigt, og »os« er os, der bor i boligområdet, som er, sådan som vi er, og at man ser sig selv som et isoleret samfund og de andre som et andet samfund. De problemer, det afstedkommer, forstærkes af det forhold, at der er mange med en udenlandsk baggrund i et ghettoområde.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:35

Kaare Dybvad (S):

Jeg spørger, fordi jeg kan blive i tvivl nogle gange. Jeg hører mange sådan liberale stemmer i debatten, som siger, at man ikke må have sådan en målsætning. Men regeringen er jo et stykke hen ad vejen liberal – det indgår i hvert fald i ministerens partinavn. Mener ministeren, at det er legitimt politisk at have en målsætning om ikke at ville have mere end 30 pct. med ikkevestlig baggrund i et boligområde?

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:36

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg mener, at det er legitimt at have det som en del af de kriterier, som gør, at man udpeger et område til et problemområde, at der er mange med en udenlandsk baggrund, fordi det forstærker problemer, og det afstedkommer også i sig selv problemer. Så det er legitimt at have det som udgangspunkt. Jeg mener, at man ser *for* isoleret på det, hvis man alene kigger på det som det eneste problem.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:36

Kaare Dybvad (S):

Jamen der er jo så heldigvis heller ikke nogen, der alene kigger på det som det eneste problem. Jeg kan godt blive i tvivl her, for det lyder næsten, som om ministeren gør det, at man har en meget stor koncentration, eksempelvis 80 pct. som i Mjølnerparken, til et ud af mange små problemer. Men ville regeringen være interesseret i også rent faktisk at arbejde målrettet for og tage initiativer til at sikre, at man får maksimalt 30 pct. med ikkevestlig baggrund i et boligområde?

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:36

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Det er svært at forholde sig til et så ukonkret forslag. Hvis Socialdemokratiet kom med et andet helt vildt forslag uden at fortælle, hvordan man nåede det, ville det også være svært at forholde sig til, for alt afhænger jo nogle gange også af midlerne. Hvilke midler vil man bruge? Synes man, at de midler er acceptable for at nå målet? Og når man ikke har lagt midlerne på bordet, kan det være svært at vurdere forslaget.

Det virker lidt som sådan en »vi vil gerne gøre indtryk på nogle vælgere« ved at sige, at man vil rigtig meget, men man har ikke gjort sig umage med at tænke over, hvordan man når målet.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tusind tak til hr. Kaare Dybvad for dagens indsats.

Vi går til spørgsmål 15. Det er også til transport-, bygnings- og boligministeren, og spørgeren er her hr. Bjarne Laustsen fra Socialdemokratiet.

Kl. 14:37

Spm. nr. S 545

15) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Er ministeren enig i, at trafikkapaciteten nu er så tæt på at være brugt op i Limfjordstunnelen, at der er behov for at etablere en ny tredje, vestlig Limfjordsforbindelse, og har ministeren en plan B, hvis det ene tunnelrør bryder sammen?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo, hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:37

Bjarne Laustsen (S):

Tusind tak, formand. Spørgsmålet lyder: Er ministeren enig i, at trafikkapaciteten nu er så tæt på at være brugt op i Limfjordstunnelen, at der er behov for at etablere en ny tredje, vestlig Limfjordsforbin-

delse, og har ministeren en plan B, hvis det ene tunnelrør bryder sammen?

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:38

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. Jeg er fuldstændig enig i, at der er kapacitetsproblemer omkring Limfjordstunnelen, og kapacitetsproblemerne i tunnelen løses kun for alvor, når vi får realiseret en tredje Limfjordsforbindelse. Det er endvidere sådan, at et stort flertal i Folketinget har peget på Egholmlinjen som den rette løsning på den fremtidige tredje Limfjordsforbindelse. Jeg mener derfor også, at en tredje Limfjordsforbindelse er blandt de vigtige og samfundsøkonomisk fornuftige projekter, vi skal finde finansiering til efter 2020. Det håber jeg at spørgerens eget parti også vil være med til at sikre, og her synes jeg at Socialdemokratiet må melde ud, om partiet vil bruge et muligt råderum på det lidt længere sigt på flere togfundsprojekter, eller om partiet vil følge den linje, som jeg og regeringen har lagt frem, nemlig at det nu er vejenes tur.

Med hensyn til den anden del af spørgsmålet om, hvorvidt jeg som minister har en plan B, hvis det ene tunnelrør skulle bryde sammen, vil jeg sige følgende: Limfjordstunnelen blev indviet i foråret 1969 og har således eksisteret i snart 50 år, hvilket normalt vurderes at være den halve levetid for et bygværk af denne type. Vejdirektoratets seneste undersøgelse tyder imidlertid på, at tunnelens forventede restlevetid på yderligere 50 år reduceres, hvis der ikke findes nogle tekniske løsninger på de utætheder og sætningsskader, som nu er konstateret.

Vejdirektoratet foretager løbende en detaljeret registrering af tunnelens bevægelse og sætninger. Endvidere udføres tætningsarbejder en til to gange årligt. Det skal derfor understreges, at der ikke er risiko for, at tunnelen kolliderer som følge af revnedannelserne. Derimod er der en risiko for, at skadesudviklingen fortsætter og på et tidspunkt gør det meget dyrt og kompliceret at vedligeholde tunnelen med deraf afledte trafikantgener.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:39

Bjarne Laustsen (S):

Tusind tak for besvarelsen af spørgsmålet. Jeg er glad for, at ministeren anerkender, at der er kapacitetsproblemer, som der er et stort behov for at løse, anerkender, at den nuværende Limfjordenstunnel på grund af de år, den har på bagen, og det, at den faktisk synker 1 cm om året, er sårbar. Hvis bare det ene rør bryder sammen, er der uoverstigelige problemer for trafikken. Jeg er også glad for, at ministeren siger, at der ikke er tvivl om, at Folketinget i det forlig, der er lavet, mener, at der er brug for en tredje, vestlig Limfjordsforbindelse. Det synes jeg det er utrolig vigtigt at få sagt herindefra, når der er nogle, der gerne vil have noget andet, altså at det er det, det drejer sig om, og så må vi se at finde de midler.

Nu nævner ministeren spørgsmålet om en togforbindelse osv. Jeg mener jo ikke, det ene behøver at udelukke det andet. Jeg kan fortælle ministeren, at vi i mit parti, Socialdemokratiet, hellere vil have velfærd og en ordentlig infrastruktur end skattelettelser, og det er jo et valg, som man foretager. Nu har man lige givet skattelettelser, hvor man kunne have valgt at prioritere pengene til det her område. Så det er jo derfor, at vi prøver at presse på. Jeg kan nu forstå, at ministeren fuldt ud anerkender, at der er en begrænset levetid, at kapa-

citeten er brugt op, og at der er behov for den, hvornår er det så, vi skal i gang med den der anlægslov?

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:41

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg er fuldstændig enig i, at man, hvis man har penge nok, ikke behøver at vælge. Men hvis man har en begrænset pengesum, kan det være nødvendigt at vælge. Socialdemokratiet har fremlagt en 2025-plan, og i den er der ikke afsat én ekstra krone til infrastrukturinvesteringer. Regeringens 2025-plan afsætter 19,5 mia. kr. ekstra til infrastrukturforbindelser. Når man så samtidig ved, at Socialdemokratiet har den politik, at enhver milliard, der kan findes til infrastruktur, først og fremmest skal bruges til togfundsprojekter, er det jo relevant at spørge hr. Bjarne Laustsen: Hvor skal pengene til en ny tredje Limfjordsforbindelse så komme fra? Regeringen har et ønske om at lave veje efter 2020, hvilket der vil være penge til, også fordi regeringens 2025-plan finder penge. Men Socialdemokratiet har ikke en sådan politik. Politikken hos Socialdemokratiet er, at man først skal bruge penge på tog.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:42

Bjarne Laustsen (S):

Tak for svaret. Nu har jeg været herinde i så mange år, at jeg ved, at det altid er Socialdemokratiets skyld på den ene eller den anden måde, hvis noget ikke lige umiddelbart kan lade sig gøre. Uanset at der er et borgerligt flertal, er det Socialdemokratiets skyld, at man ikke er kommet i gang med den tredje Limfjordsforbindelse. Det anerkender jeg simpelt hen ikke. Hvis det er, at regeringen er for sin politik, så må man jo fremsætte et lovforslag om det her, og så kan man få vejet guldstøvet op og se, om der er nogen, der er for eller imod. Altså, når vi nu anerkender, at der er et behov for det, så må man også kunne finde ud af at sige, at vi er nødt til at have den med på planen. Det tager så lang tid at lave den, og for at den kan stå færdig og aflaste, når trafikkapaciteten er brugt op, bliver vi nødt til at træffe beslutningen.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:43

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg glæder mig rigtig meget til, at vi skal tage hul på, hvordan vi skal bruge de penge, der er efter 2020, til nye infrastrukturinvesteringer. Regeringens politik er klar: Vi skal bruge dem på de veje, der trænger, og en ny tredje Limfjordsforbindelse er i min optik et af de vigtige projekter, som der bør findes penge til efter 2020. Desværre har Socialdemokratiet den politik, at der ikke skal skaffes så mange penge til infrastruktur, som regeringen gerne vil. Socialdemokratiet har den politik, at de få penge, som Socialdemokratiet kan skaffe, skal bruges på tog frem for på veje.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Bjarne Laustsen (S):

Det, jeg har behov for at få at vide, er uanset penge, og ministeren siger så, at det er noget, vi først kan træffe beslutning om efter 2020. Er det korrekt forstået? Nu ved vi jo ikke, hvor lang tid ministeren er minister. Der går jo mange rygter, og det kan være, at det er den sidste optræden, ministeren har her i Folketingssalen, og jeg behøver ikke at give nærmere til kende, hvad jeg mener om den sag. Men hvis det er sådan, at ministeren nu siger, at der er et behov for det, og at det er dokumenteret, hvad det er, vi skal have, hvornår vil man så sætte noget i gang for at få gang i den proces med både planlægning og alt det andet? Dem, der er med til at træffe en beslutning, finder som regel også pengene til sidst. Sådan plejer det at være.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:44

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Pengene til flere infrastrukturprojekter i Danmark er der efter 2020. Beslutningerne om, hvilke infrastrukturprojekter der skal igangsættes, kan træffes før 2020, og det håber jeg at vi kan gøre, også gerne i den her valgperiode. Socialdemokratiet må så bare beslutte til den tid, når nogen byder ind med, at pengene skal bruges på veje, om man vil fastholde sin politik om, at de første penge, man finder, i stedet skal bruges på tog.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det.

Så går vi over til spørgsmål nr. 16, og det er med samme holdopstilling, nemlig transport-, bygnings- og boligministeren, og spørgeren er igen hr. Bjarne Laustsen fra Socialdemokratiet.

Kl. 14:45

Spm. nr. S 546

16) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Mener ministeren, at det gør en forskel, hvis der bliver indført brugerbetaling på en ny Limfjordsforbindelse som foreslået af Venstre i Nordjylland, set i lyset af at Liberal Alliance vil afskaffe brugerbetalingen på alle faste broforbindelser i Danmark?

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 14:45

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Vi bliver inden for samme emne. Spørgsmålet lyder: Mener ministeren, at det gør en forskel, hvis der bliver indført brugerbetaling på en ny Limfjordsforbindelse som foreslået af Venstre i Nordjylland, set i lyset af at Liberal Alliance vil afskaffe brugerbetalingen på alle faste broforbindelser i Danmark?

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:45

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. I regeringen ønsker vi at bygge videre på erfaringerne med projektet for bygning af Kronprinsesse Marys Bro ved Frederikssund og at undersøge mulighederne for hel eller delvis brugerfinansiering af konkrete nye infrastrukturprojekter. Spørgsmålet

om brugerfinansiering aktualiseres, når der er begrænsede midler at investere for og der faktisk ligger mange projekter i skuffen, der har en god samfundsøkonomi. Brugerfinansiering kan derfor være en relevant mulighed, hvis det betyder, at vi kan gennemføre et godt projekt, som ellers ikke kunne gennemføres, hvis staten eller det offentlige skulle finansiere det alene. Det mest oplagte eksempel på dette er Storebæltsforbindelsen, der formodentlig aldrig var blevet til noget uden brugerbetaling.

Etableringen af en tredje Limfjordsforbindelse er et vigtigt og godt projekt. Det er derfor på listen over projekter, som vi gerne vil finde finansiering til. Og jeg er helt åben over for forslag til, hvordan vi kan finde finansiering til at gennemføre projektet. I forhold til eventuel brugerbetaling på en tredje Limfjordsforbindelse vil jeg sige, at man dog skal kunne håndtere den særlige udfordring, at de to eksisterende forbindelser er gratis at bruge. Derfor vil mange bilister sandsynligvis på mange tidspunkter vælge en af disse, og så giver brugerbetaling ikke mange penge til anlæg og drift af forbindelsen.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:46

Bjarne Laustsen (S):

Tak for svaret. Det sidste tror jeg at ministeren har meget ret i, og det er jo derfor, at jeg spørger på den måde, om det gør nogen forskel. Altså, det var meget oppe i den kommunale valgkamp, hvor Venstre gik ud og sagde: Lad os nu få gang i det, lad os sige, at man skal give et eller andet beløb. 20 kr. har der været nævnt. Det har aldrig nogen sinde før været foreslået på den måde. Derfor vil jeg for det første gerne høre, om ministeren anerkender fuldt ud, at det er statens ansvar at sørge for, at trafikforbindelserne imellem Vendsyssel og resten af Jylland er intakte. Det er simpelt hen statens ansvar.

Er det ikke et underligt princip, hvis der skal være brugerbetaling på en strækning, der hidtil har været gratis at køre på, i Nordjylland? Det var jo noget andet, hvis der var brugerbetaling alle mulige andre steder i landet. Men hvorfor lige pludselig argumentere for, at det kun er på en ny, vestlig Limfjordsforbindelse, der skal være brugerbetaling?

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:47

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg tror, at alle, der lokalt foreslår brugerbetaling på nye infrastrukturprojekter, foreslår det, fordi de går oprigtig meget op i, at projekterne skal realiseres. Og de afsøger alle muligheder for, at de projekter kan blive realiseret til gavn for deres lokale samfund.

Lige præcis i forhold til Limfjordsforbindelser har jeg svært ved at se, hvordan det skulle kunne lade sig gøre. Der er trængsel i den eksisterende Limfjordstunnel i en time til halvanden om morgenen og om eftermiddagen, altså sammenlagt 2-3 timer i løbet af et døgn. I løbet af de 2-3 timer kunne man forestille sig, at folk var villige til at betale for at komme igennem en hurtigere forbindelse, en ny, tredje Limfjordsforbindelse. Men det lader altså 20-21 timer tilbage i døgnet, hvor folk bare ville tage den gratis forbindelse og dermed ikke give et finansieringsbidrag til en ny forbindelse, og derfor tænker jeg ikke, at det er en brugbar løsning i Nordjylland.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg tror, jeg bliver mere og mere enig med ministerens parti, Liberal Alliance, i, at brugerbetaling er en dårlig idé. På Storebælt er det billigere, end det var med færge dengang, og derfor var der et argument for det. Der har været forslag fremme om at lave en betalingsring omkring København, men der var ingen, der ville have den, da det kom til stykket, og derfor ønsker vi jo heller ikke en betalingsring i Nordjylland. Det her ville betyde, at ingen ville etablere virksomheder nord for fjorden, fordi det er ensbetydende med, at man får en ekstra udgift ved at krydse den nye Limfjordsforbindelse. Så derfor synes jeg, det er væsentligt måske at få ministeren til her i dag at slå fast, at det projekt, som Venstre har med om at trygle og bede om at få lov til at indføre brugerbetaling på en strækning, som ikke eksisterer andre steder i Danmark, ingen praktisk betydning har.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:49

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg tager hatten af for alle mennesker, der afsøger alle muligheder for at få gennemført nogle vigtige og samfundsøkonomisk fornuftige infrastrukturprojekter – al ære og respekt for det. Jo mere idérig man er, desto mere går man sikkert op i at få de her infrastrukturprojekter realiseret. Jeg siger bare, at hvis man har en eksisterende Limfjordsforbindelse, som folk kan køre gratis igennem med 110 km/t., afhængig af tidspunktet på døgnet, så er det ikke realistisk, at man kan få andre folk til at betale for at køre over en anden forbindelse, som er cirka lige så lang. Det kan man måske gøre i myldretiden, hvor det via betalingsforbindelsen kan gå hurtigere, men i alle andre af døgnets timer vil det ikke give et bidrag til finansieringen af en ny forbindelse.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:50

Bjarne Laustsen (S):

Den største nyhed i dag er måske, at ministeren mener, at man må køre igennem tunnelen med 110 km/t., for for alle andre gælder det, at man kun må køre 90 km/t. Men bortset fra det nævnte ministeren også Kronprinsesse Marys Bro i Frederikssund som et eksempel, og jeg vil gerne bede ministeren om at slå fast, at de ting slet ikke kan sammenlignes, for det er, så vidt jeg husker, sådan i den aftale deroppe, at alle lastbiler skal køre over den nye bro for at betale til den. Er det sådan nogle tanker, ministeren ser for sig også her, bare for at der kommer lidt penge i kassen via brugerbetaling?

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:51

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg tog mig selv i det, da jeg sagde det, for mens jeg sagde 110 km/t., gik der en præs op for mig, nemlig at det vist ikke var rigtigt, men det er godt at have en nordjyde her til at kunne belære mig om, at det så heller ikke var rigtigt.

Jamen det er den slags trafikbegrænsninger, man skal benytte sig af, hvis man vil have folk til at betale for noget, hvor der er et gratis alternativ, og så bliver det, man kører over og betaler for, nødt til på en eller anden måde at være bedre end det, man kan få gratis. Jeg har

ikke noget ønske om at begrænse trafikken ned igennem den eksisterende Limfjordsforbindelse for så til gengæld at tvinge folk over i en ny betalt tredje Limfjordsforbindelse. Så jeg mener ikke, det i det her tilfælde er en farbar vej.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så er jeg nødt til at sige tak til hr. Bjarne Laustsen for dagens indsats. Vi går over til spørgsmål nr. 17, og det er også et spørgsmål fra en socialdemokrat, og det er også et spørgsmål til transport-, bygnings- og boligministeren. Socialdemokraten er hr. Rasmus Prehn, og han er klar nu.

Kl. 14:52

Spm. nr. S 548

17) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Er det udtryk for ministerens politiske holdning, når Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen har sendt et forslag i høring, der fra 2025 fratager Vendsyssel gennemkørende intercitytog til København og bryder med aftalen om, at der skal være fjerntog, der forbinder Aalborg Lufthavn?

Skriftlig begrundelse

Jf. Nordjyske Stiftstidende den 10. februar 2018.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 14:52

Rasmus Prehn (S):

Tak, formand. Jeg vil læse spørgsmålet op: Er det udtryk for ministerens politiske holdning, når Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen har sendt et forslag i høring, der fra 2025 fratager Vendsyssel gennemkørende intercitytog til København og bryder med aftalen om, at der skal være fjerntog, der forbinder Aalborg Lufthavn?

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:52

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Det korte svar er nej. Men lad mig starte med at sætte rammerne for mit svar på spørgsmålet. Den plan, som Trafikstyrelsen har sendt i høring, er en langsigtet plan, som styrelsen i henhold til lov om trafikskaber udarbejder hvert fjerde år. Planen har ikke en bindende karakter, men er inspiration til de trafikale krav, som vi anvender i vores forhandlede og udbudte togkontrakter. Planen behandler trafikken i 2022, 2027 og 2032. Når den endelige betjening besluttet, foregår det under de politiske forhandlinger, der leder frem til enhver form for togkontrakt. DSB-kontrakten, som blev indgået under den tidligere SR-regering, siger i dag ikke noget om, hvordan lufthavnslinjen skal betjenes. Det skal fastlægges i en tillægskontrakt, når banens åbning nærmer sig.

Som jeg forstår det, er en betjening, hvor alle DSB's fjerntog ender i lufthavnen, det logiske udgangspunkt for lufthavnslinjen. Hermed kommer der to tog i timen til lufthavnen med forbindelse til store dele af Østjylland. Det synes jeg umiddelbart virker fornuftigt. Men hvis fjerntogene skal ende i lufthavnen, kan de ikke samtidig ende i Frederikshavn. Mellem en konsekvent halvtimesbetjening af lufthavnen og en fortsat betjening af Vendsyssel er der altså et indbygget valg, som der ikke er taget stilling til endnu. At der hverken kommer fjerntog til lufthavnen eller sikres en sådan betjening af

Vendsyssel, er ikke en præmis med de nuværende kontrakt- og aftaleforhold. Det afspejles også i Trafikstyrelsens plan for trafikken i 2022.

Kl. 14:57

Hvad det langsigtede perspektiv angår, altså årene 2027 og 2032, er spørgsmålet mere åbent. Her mener jeg det er centralt, hvad man i området selv vurderer som den bedste fremtidige betjening for Nordjylland. Jeg vil derfor invitere regionsrådsformanden til en drøftelse. I forlængelse heraf vil jeg selvfølgelig også drøfte betjeningen af Aalborg Lufthavn med Folketingets partier.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:57

Rasmus Prehn (S):

Først og fremmest mange tak for det her svar. Det giver jo på en måde lidt lettelse, ikke mindst hos de mange nordjyder, der sidder og følger med i det her spørgsmål, at ministeren så klart siger, at det ikke er udtryk for ministerens politiske holdning, og at ministeren ikke entydigt bakker op om det, som styrelsen har været ude med. Det synes jeg er positivt, for det er blevet tolket sådan af ikke mindst Nordjyske Stiftstidende, at der med den plan, der er blevet sendt i høring, hverken skal være fjern tog til lufthavnen eller gennemkørende tog til Frederikshavn. Sådan bliver det tolket, sådan bliver det opfattet.

Kl. 14:54

Derfor får man virkelig en følelse af at få en begmand af Trafikstyrelsen, når de sender sådan noget ud i høring. Det er jo højst mærkværdigt, at ministeren lader en sådan plan komme rundt i en høring, som kan skabe det indtryk og på den måde jo også potentielt kan være med til at skræmme kunder væk. Det synes jeg ministeren skulle gøre sig nogle overvejelser om. Men det er glædeligt, at ministeren understreger i sit svar, at det ikke er udtryk for hans holdning, og understreger, at det er sådan, at vi, når vi kommer tættere på, skal have drøftelser med det lokale bagland. Det er positivt.

Kan ministeren ikke bekræfte, at det fremadrettet vil kunne lade sig gøre at sikre, at langt de fleste fjern tog ender i Aalborg Lufthavn, men at nogle enkelte, sådan som det allerede er gældende i dag, fortsætter til Frederikshavn? I dag har man jo valgt at have gennemkørende tog til Frederikshavn nogle gange om dagen, fordi der er et behov, men et begrænset behov. Så kan man sige, at der kan være et par stykker om morgenen og der kan være et par stykker om aftenen, og at det er det, der er brug for. Kan man ikke have den kombinationsmodel? Vil ministeren ikke bekræfte det?

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:56

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jamen altså, jeg synes da, at man skal læse den trafikplan, der er sendt i høring. Den er jo sendt i høring, for at folk kan komme med deres kommentarer og komme med, hvad de synes. Det er jo ikke nogen beslutning. Beslutningen træffes jo af hr. Rasmus Prehn og mig og andre politikere i Folketinget. Der tager vi også hensyn til de høringssvar, der kommer. Men selv i den plan, som er sendt i høring, er der jo fuld betjening af Aalborg Lufthavn. Trafikstyrelsen er bare gået ud fra, at en halvtimesbetjening af Aalborg Lufthavn er at foretrække frem for yderligere betjening af Frederikshavn. Og der er det valg, for man kan ikke både sende et tog til lufthavnen og sende det samme tog til Frederikshavn. Så man skal foretage et valg, uanset hvor nødt man vil.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Rasmus Prehn (S):

Det er alligevel helt unødigt provokerende, at Trafikstyrelsen sender en plan i høring, som er i strid med de indgåede aftaler og forventninger, der er på det her område, og at det bliver tolket af Nordjyske Stiftstidende, som om der hverken er gennemkørende tog til Frederikshavn eller betjening af lufthavnen.

Vi er helt med på, at der er nødt til at være et valg, og der er det jo, jeg så antyder, at man kunne forestille sig, at der på nogle tider af døgnet er gennemkørende tog til Frederikshavn, og på andre tider ikke, men løbende betjening af lufthavnen. Det ville jo netop kunne lade sig gøre.

Der er det da unødigt provokerende, at Trafikstyrelsen sender noget i høring, som antyder, at ingen af delene reelt set kan lade sig gøre. Det er da med til at skræmme kunder væk og gør, at hele opbakningen til de investeringer, vi foretager, bliver mindre. Kan ministeren ikke elaborere lidt på det?

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:58

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Men det er jo en del af den plan for 2022, som er sendt i høring, at togene skal ende i lufthavnen. Det er ikke en del af planen for 2022, at der hverken skal gå tog til Frederikshavn eller til lufthavnen.

Der må man jo i Nordjylland bare give sit besyv med og sige, hvad man synes er bedst. Synes man, det er bedst med halvtimesbetjening af lufthavnen, eller synes man, det er bedre med lidt mindre betjening af lufthavnen og til gengæld betjening af Frederikshavn?

Det er nu sendt i høring, og det kan alle nordjyder svare på. Og der vil måske være forskellige synspunkter i den sag. Men vi skal jo så træffe nogle beslutninger, som er bedst for Nordjylland som helhed.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgerens sidste spørgsmål.

Kl. 14:59

Rasmus Prehn (S):

Det her er jo nok så meget et spørgsmål om tiden efter 2025 og ikke perioden fra 2022 til 2025. For det er jo der, man ser det store problem er. Og der synes jeg ministeren skal forholde sig til følgende: Kan man ikke forestille sig, at der også efter 2025 – det er i hvert fald det, der er bred politisk opbakning til – skal være fjern tog til Aalborg Lufthavn? For planen bliver jo opfattet sådan, at man kun har enkelte gennemkørende tog, men ellers er det mest en lokal betjening, der er af Aalborg Lufthavn.

Der synes jeg ministeren skulle komme på banen og sige, at det også skal bringes op til yderligere politiske drøftelser; det er ikke Trafikstyrelsen, der skal diktere det her. Jeg synes, at den måde, de har fået tumlet rundt i manegen på her, er højst malplaceret.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:59

Kl. 15:02

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Det er op til en politisk beslutning, som jeg også har redegjort for i mit svar. Det er noget, som hr. Rasmus Prehn og jeg kommer til at tage stilling til, og som andre folketingsmedlemmer kommer til at tage stilling til, primært i Transportudvalget, naturligvis. Og man kan beslutte det ene; man kan beslutte det andet.

I Trafikstyrelsens plan står det jo åbent, at man kan gøre både det ene og det andet. Der er lagt op til, at togene i 2022 kører til lufthavnen, og det er også i henhold til de ønsker, der har været fra de partier, der har besluttet at bygge banen til lufthavnen.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til transport-, bygnings- og boligministeren. Og tak til hr. Rasmus Prehn for dagens indsats.

Hermed er spørgetiden afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 140:**Forslag til lov om ændring af udlændingeloven og integrationsloven. (Opholdstilladelse ved pensionering til tidligere ansatte ved herværende internationale organisationer m.v.).**

Af udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 07.02.2018).

Kl. 15:00

Forhandling**Tredje næstformand (Christian Juhl):**

Forhandlingerne er åbnet. Den første ordfører er hr. Mattias Tesfaye fra Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 15:00

(Ordfører)

Mattias Tesfaye (S):

Danmark har den store glæde at lægge grund til rigtig mange FN-arbejdspladser her i København og arbejdspladser tilknyttet andre internationale organisationer, og det er noget, der styrker Danmark både økonomisk, politisk og kulturelt – det skal vi være glade for. De udlændinge, der arbejder for de her internationale organisationer, får i dag en særlig opholdstilladelse, der gælder, mens de arbejder her. Når de pensioneres, at der ligeledes en særlig mulighed for, at de kan få lov til at blive i Danmark. Det er de her særlige regler ved pensionering, som regeringen nu foreslår bliver beskrevet tydeligere. Af lovforslaget fremgår det, at det sker efter ønske fra organisationerne selv. Det fremgår også, at de pensionerede udlændinge skal have mulighed for at udføre frivilligt arbejde, og vi har som altid læst formuleringerne om dette med særlige interesse, men vi synes umiddelbart, at det fremstår godt og tydeligt, at det frivillige arbejde ikke må erstatte lønnet arbejde i Danmark.

Vi har også læst høringssvarene og også de enkelte bekymrede kommentarer vedrørende detaljer i lovforslaget fra bl.a. Kommunernes Landsforening, FN og Retspolitisk Forening, men det virker umiddelbart, som om ministeriets svar giver god mening. Vi ser dog som altid frem til en god debat.

Med de bemærkninger kan vi godt støtte lovforslaget.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til hr. Mattias Tesfaye. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Så vi iler videre til fru Pernille Bendixen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:02

(Ordfører)

Pernille Bendixen (DF):

Det lovforslag, vi behandler i dag, omhandler udlændinge, der arbejder for internationale virksomheder, og som derfor ikke er omfattet af de almindelige regler på udlændingeområdet om tidsbegrænset opholdstilladelse. Derfor kan der være personer, som har boet og arbejdet i Danmark i mange, mange år, men som ikke rigtig har mulighed for at blive her som pensionister.

Det fremgår af lovforslaget, at det handler om en stigende interesse fra de internationale organisationers side om at give deres medarbejdere mulighed for at fortsætte deres ophold i Danmark. Men det fremgår ikke, hvor mange personer det reelt drejer sig om. Og det er i hvert fald et af de spørgsmål, vi gerne vil have svar på.

Det foreslås, at en opholdstilladelse skal være betinget af, at udlændingen stiller en økonomisk sikkerhed på 50.000 kr. for en periode over 10 år. Men i den nye aftale om familiesammenføringsregler har vi jo lavet en aftale om en økonomisk garantistillelse på 100.000 kr., og det er Dansk Folkepartis opfattelse, at den også skal gælde her.

I lovforslaget lægges der op til, at mindreårige børn kan få ophold og bo hos deres forældre. Spørgsmålet er så, om der skal betales børne- og ungeydelse til de børn, eller om børnene ikke udløser en børne- og ungeydelse, da forældrene jo ikke må modtage offentlige ydelser i Danmark. Det er også noget, vi gerne vil have svar på.

For Dansk Folkeparti er det uholdbart, at visse tyrkiske statsborgere ikke skal leve op til eventuelle nye regler på grund af en gammel aftale mellem EU og Tyrkiet. For os at se var det bedre at afsøge muligheden for ikke at være en del af en sådan aftale, som jo helt åbenlyst forhindrer, at vi selv bestemmer, hvilke krav vi stiller til mennesker, der ønsker at bo og leve i Danmark.

I Dansk Folkeparti har vi svært ved at forstå, at der med dette lovforslag ikke stilles krav om danskundervisning til børn og unge og krav om brugerbetalte integrationsprogrammer til de medarbejdere, som egentlig ønsker at leve her, efter at de er færdige med at arbejde. Og hvad er det for en pension, de medarbejdere skal have? Sparer de op, mens de arbejder, til den pension, så de sådan set kan være selvforsørgende resten af tiden, eller skal de ud at have en helt almindelig folkepension – hvordan skal det fungere? Det er også noget af det, vi gerne vil have svar på.

Men ud over det er vi afventende i forhold til den videre proces og udvalgsbehandling. Tak for ordet.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak. Den næste ordfører er talerlisten er hr. Marcus Knuth fra Venstre, Danmarks Liberale Parti. Værsgo.

Kl. 15:04

(Ordfører)

Marcus Knuth (V):

Tak, hr. formand. Tak for ordet. Det er ikke nogen hemmelighed, at Venstre er af den opfattelse, at Danmark skal være for dem, der kan og vil. For at gøre det muligt at afgøre, hvem der kan og vil, så må vi lovgivere være helt klare i mælet om forventninger og krav.

Regeringen ønsker med lovforslaget en ny ordning for tildeling af opholdstilladelse for udlændinge, der har arbejdet ved internationale organisationer såsom FN i Danmark, og for deres ægtefælle, der nu står foran en pensionering, men som fortsat ønsker opholdstilladelse.

delse i Danmark. Ordningen skal netop skabe mere klarhed om reglerne for tildeling af de pågældende opholdstilladelser, da man ved pensionering ikke længere er omfattet af den opholdstilladelse, der fulgte med ansættelsen ved den internationale organisation.

Da lovforslaget således har til hensigt at løse det problem, som internationale organisationer selv peger på, er det vigtigt, at vi tager teten og løser de praktiske udfordringer, uklarheder, som den nuværende lov skaber. På den måde kan vi også få større kontrol med de krav, der stilles til de pågældende udlændinge. Det skal vi udnytte.

Samtidig er det mig magtpåliggende at nævne, at de internationale organisationer er vigtige at have i Danmark. Mange af deres medarbejdere kommer til Danmark efter at have taget uddannelse osv. i et andet land, og de kommer til Danmark i en voksen alder, hvor de ikke har ligget det danske system til last på nogen økonomisk eller anden måde; det vil sige, at de i høj grad kommer til Danmark for at bidrage. En vedtagelse af lovforslaget vil tilvejebringe den interesse, da organisationerne nemmere vil have mulighed for at rekruttere udenlandsk arbejdskraft.

Med lovforslaget giver vi netop organisationen klarhed i lovgivningen, således at der ikke hersker tvivl, når snakken falder på muligheden for pension i Danmark. Hvis man sidder og kigger på, om man skal arbejde i Danmark og måske pensioneres i Danmark bagefter, så er det vigtigt for de her mennesker at have fuldstændig klare regler for, hvad situationen er i Danmark. Det mener jeg er positivt for Danmarks renommé, og det skal vi værne om.

Den nye ordning indeholder en række konkrete krav både til den udlænding, der ønsker opholdstilladelse, og til vedkommendes ægtefælle. I Venstre synes vi, at det er en rigtig god idé, at der stilles konkrete krav til tilknytningen til Danmark og til dansk sprogkundskab. Derfor kan jeg kun rose kravet om 12 års ophold i Danmark og kravet om en bestået danskprøve 1. Det går alt sammen hånd i hånd med det at kunne leve et velfungerende liv i det danske samfund både før og efter pensioneringen. Derfor støtter Venstre lovforslaget.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til hr. Marcus Knuth. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Den næste ordfører er fru Johanne Schmidt-Nielsen fra Enhedslisten.

Kl. 15:07

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Som de foregående ordførere har sagt, handler det her lovforslag om at give udlændinge, som har været ansat ved en international organisation her i Danmark – det kunne f.eks. være en FN-organisation eller en EU-institution – bedre mulighed for at blive i Danmark, når de går på pension, hvis de altså lever op til en række krav. De skal have været her i Danmark i 12 år, de skal have bestået det, der hedder Dansk 1, de skal have tilknytning til Danmark, og der stilles også krav om økonomisk sikkerhed m.v. Lovforslaget giver også en eventuel ægtefælle eller samlever mulighed for at blive, og det gælder også børn, selv om far eller mor er gået på pension. Og i Enhedslisten støtter vi selvfølgelig det her lovforslag.

Der var en temmelig trist sag for et års tid siden, hvor en 60-årig amerikansk kvinde fik besked på at forlade landet, da hun skulle på pension, efter at hun havde boet og arbejdet 32 år her i Danmark. Hun havde arbejdet for organisationen WHO, og jeg tror, det kom bag på den kvinde, da hun fik besked på, at efter 32 år – hun kom til Danmark som 28-årig – kunne hun godt pakke sin kuffert og rejse igen. Jeg tror såmænd også, det kom bag på mange politikere, at lovgivningen var sådan. I hvert fald står vi nu med det her lovforslag, og det synes jeg er en god ting.

Man kan selvfølgelig diskutere, om 12 år er for skrap et krav. Det er der også nogle der peger på i høringssvarene. Men alt i alt er

det her lovforslag jo helt entydigt et skridt i den rigtige retning. Så vi stemmer selvfølgelig for.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det. Her er der heller ikke nogen korte bemærkninger. Og vi iler videre til hr. Henrik Dahl fra Liberal Alliance.

Kl. 15:09

(Ordfører)

Henrik Dahl (LA):

Tak for det. Lovforslag L 140 giver mulighed for opholdstilladelse til folk, der ønsker at pensionere sig i Danmark, og som har arbejdet i en længere årrække på en midlertidig opholdstilladelse, som de har fået af Udenrigsministeriet. Og det er typisk folk, der arbejder i internationale organisationer, som det drejer sig om.

Gruppen her er jo svær at indplacere. De almindelige regler om opholdstilladelse bygger på, at man er i samfundet og bidrager, og så gives man nogle rettigheder i takt med det bidrag, man yder. Og har man arbejdet en årrække, kan man få permanent ophold og måske søge om dansk statsborgerskab. Den her gruppe er jo anderledes, fordi man har haft nogle andre løn- og ansættelsesvilkår, så de er altså ikke særlig nemme at indplacere i det almindelige system.

Her synes jeg at man har fundet en god og rimelig ordning, sådan som de foregående ordførere også har peget på, så folk, der har været her i mange år og er faldet til, kan få lov til at pensionere sig selv, så længe de ikke ligger nogen til last og i øvrigt kan begå sig i det danske samfund. Det er et godt forslag, som vi naturligvis bakker op om. Tak for ordet.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til hr. Henrik Dahl, og velkommen til fru Josephine Fock fra Alternativet.

Kl. 15:11

(Ordfører)

Josephine Fock (ALT):

Vi skal i dag førstebehandle lovforslaget fra regeringen, som omhandler opholdstilladelse ved pensionering til tidligere ansatte med herværende internationale organisationer, EU-institutioner og lignende. Lovforslaget er afstedkommet af bl.a. sagen om den kvinde, der havde været i Danmark i 32 år og arbejdet for en af de her organisationer, og som så blev bedt om at rejse hjem igen. Derfor er Alternativet jo rigtig glade for, at regeringen tager initiativ til at sørge for, at den slags sager ikke gentager sig, men at folk så kan blive i Danmark.

I dag er opholdstilladelsen for arbejdstagere i herværende internationale organisationer begrænset til ansættelsesforholdets varighed og kan ikke gøres tidsbegrænset. Det samme gælder så for eventuelle ægtefæller og mindreårige børn. Med lovforslaget vil man gøre det muligt for udlændinge, som har været ansat ved f.eks. en international organisation i Danmark, at få en tidsbegrænset opholdstilladelse, når vedkommende går på pension, såfremt en række betingelser er opfyldt. De betingelser er, at udlændingen skal være minimum 60 år, skal gå på pension, have haft 12 års uafbrudt ophold i Danmark, bestået danskprøve 1, være selvforsørgende og kunne stille økonomisk sikkerhed for eventuelle fremtidige udgifter til offentlig forsørgelse og skal have haft en tilknytning til Danmark. Det betyder så også, at det efterfølgende vil være muligt for de her personer at søge permanent ophold i Danmark. Samtidig vil man åbne op for, at de her personer har ret til at tage frivilligt, ulønnet arbejde, mens de opholder sig i Danmark.

Så foreslås det også i lovforslaget, at ægtefæller eller faste samlevende og mindreårige børn kan få opholdstilladelse efterfølgende, hvis

de har haft opholdstilladelse her, mens deres ægtefælle, samlever eller forældre har arbejdet i Danmark. Der stilles også her en række betingelser, som jeg ikke vil komme nærmere ind på.

Jeg vil sige, at vi i Alternativet er rigtig positive over for det her forslag, da vi jo netop har set en række eksempler på mennesker, som har boet og arbejdet en stor del af deres liv i Danmark, men som efterfølgende har stået i en situation, hvor de ikke har fået mulighed for at blive i Danmark. Så vi er rigtig glade for, at regeringen imødegår den her problematik og også har taget stilling til eventuelle ægtefæller, faste samlever og mindreårige børn.

Det er ikke nogen hemmelighed, at vi i Alternativet i forvejen finder reglerne for midlertidig og permanent opholdstilladelse stramme. Vi havde gerne set, at ordningen var mere lempelig, både over for udlændingene og deres eventuelle ægtefæller eller samlever og eventuelle børn, da det handler om mennesker, som ofte har boet og arbejdet i Danmark en stor del af deres liv, og der ikke kan herske nogen tvivl om, at de har en tilknytning til Danmark.

Men det er bestemt et skridt i den rigtige retning, og derfor bakkere vi selvfølgelig også op om forslaget.

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til fru Josephine Fock. Jeg kan se, at Det Radikale Venstres ordfører hedder Andreas Steenberg. Velkommen.

Kl. 15:14

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

Ja, fru Sofie Carsten Nielsen er fraværende af private årsager, så derfor holder jeg Radikale Venstres tale i hendes fravær.

I Radikale Venstre mener vi, at der er behov for klarhed i forhold til opholdsgrundlaget for udenlandske ansatte ved internationale organisationer og virksomheder i Danmark, også for deres familier og særlig efter pensionering. På Udenrigsministeriets initiativ kommer det her lovforslag, og vi synes, det, der lægges op til, er rimeligt og ordentligt. Vi synes også, at alt andet bare manglede.

Man skal kunne forsørge sig selv fremtidigt under pensionering, have boet 12 år i Danmark, være over 60 år, og så skal man kunne dansk på niveau 1.

Vi synes, det er godt, at der med det her lovforslag bliver sagt meget klart og tydeligt, at Danmark er et land, hvor dygtige udlændinge og udenlandske organisationer er velkomne, og at vi glæder os over, at man slår sig ned. Vi er glade for lovforslaget. Vi har haft det på vores ønskeliste længe, for vi har brug for de her udenlandske organisationer og de udlændinge, og derfor støtter vi lovforslaget i Radikale Venstre.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til hr. Andreas Steenberg og velkommen til hr. Holger K. Nielsen fra Socialistisk Folkeparti.

Kl. 15:15

(Ordfører)

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg har ikke så meget at tilføje i forhold til tidligere ordførere. Vi støtter også det her lovforslag. Vi er enige i den bagvedliggende intention fra regeringen om, at Danmark skal være et attraktivt land for internationale organisationer, f.eks. FN. Deri ligger jo også, at vi, om jeg så må sige, er i stand til at tilbyde de medarbejdere, der er der, hvad jeg vil kalde rimelige vilkår.

Det her forslag er udtryk for en rimelighed, i forhold til at mennesker, der har arbejdet i de her organisationer i mindst 12 år, kan få mulighed for at blive i Danmark og også modtage den pension, de har optjent i de respektive organisationer. Der er jo ikke tale om, at

de kommer til at ligge Danmark til last på nogen måde. Der er tale om, at de får lov til at blive her i Danmark, i forlængelse af de har levet her i mange år. Det tror jeg vil give en berigelse for det danske samfund, og derfor er det her dybt fornuftigt, og derfor støtter vi det.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til hr. Holger K. Nielsen. Jeg ser ikke flere ordførere, der ønsker ordet, så jeg vil gerne byde hjertelig velkommen til den højtærede udlændinge- og integrationsminister. Velkommen.

Kl. 15:16

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Tak. Sjældent har man følt sig så velkommen på talerstolen hernede. Men mange tak for indlæggene til det her lovforslag. Som bekendt, og som flere ordførere også har nævnt, er formålet med lovforslaget, at udlændinge, der har arbejdet ved internationale organisationer, EU-institutioner eller lignende her i landet, får klarhed over deres mulighed for at blive i Danmark, når de går på pension.

Danmark skal være et attraktivt land for internationale organisationer, og lovforslaget skal være med til at sikre, at incitamentet til at etablere sig i Danmark bibeholdes. Behovet for klare regler har særlig vist sig efter FN-byens åbning her i København, og interessen for at kunne blive i Danmark i forbindelse med pension har således været stigende siden 2013, hvor FN-byen jo åbnede. Med henblik på at skabe en sådan klarhed foreslås det at indføre en ny opholdsordning for udlændinge, der har arbejdet ved internationale organisationer og lignende her i landet, og som går på pension. Ordningen vil også omfatte en eventuel medfølgende ægtefælle eller fast samlever og selvfølgelig også mindreårige børn.

Udlændinge, der arbejder ved internationale organisationer og lignende her i landet, får i dag opholdstilladelse af Udenrigsministeriet. Det samme gælder for udlændingens medfølgende ægtefælle eller faste samlever og børn, og opholdstilladelsen efter denne særlige ordning er begrænset til ansættelsesforholdets varighed og kan ikke gøres tidsbegrænset. Når ansættelsen ophører og udlændingen går på pension, kan der i dag meddeles opholdstilladelse, hvis der foreligger ganske særlige grunde. Der er tale om en konkret, skønsmæssig vurdering.

Regeringen ønsker at tydeliggøre retsstillingen for den nævnte gruppe, så de på forhånd ved, hvilke krav de mødes med for at kunne blive i Danmark, når de pensioneres. Lovforslaget betyder, at der for den pågældende kreds af udlændinge kommer til at blive fastsat klare og gennemsikkelige krav i loven, som skal være opfyldt, for at de fortsat kan opholde sig her i Danmark.

Ud over at vedkommende skal være gået på pension, er det med lovforslaget et krav, at udlændingen skal være fyldt 60 år. Det er også et krav, at den pågældende har boet her i landet uafbrudt i de seneste 12 år og i hele denne periode har haft opholdstilladelse som ansat ved en international organisation, en EU-institution eller lignende.

Efter regeringens opfattelse kan et langvarigt ophold i Danmark dog ikke i sig selv begrunde ret til fortsat ophold. Retten til fortsat ophold i Danmark betinges derfor af, at den pågældende kan leve op til visse yderligere krav. Ret til ophold i forbindelse med pension vil derfor også blive betinget af, at udlændingen har opnået en tilknytning til Danmark, at udlændingen har bestået en dansksprøve, og at udlændingen kan forsørge sig selv. Den pågældende ægtefælle eller samlever og mindreårige børn, der har været her i Danmark sammen med udlændingen, kan også meddeles opholdstilladelse. Familiens ret til ophold vil også være betinget af bl.a. selvforsørgelse.

Endvidere indeholder lovforslaget forslag om de betingelser, der skal være opfyldt, for at den pågældende kan opnå tidsbegrænset opholdstilladelse, og kravene svarer i vidt omfang til de krav, der normalt gælder for meddelelse af tidsbegrænset opholdstilladelse.

Det er efter min opfattelse sådan, at lovforslaget kan give den ønskede klarhed om muligheden for at blive i Danmark, når ansatte ved internationale organisationer går på pension.

Kl. 15:22

Til sidst er der vist kun at sige tak for behandlingen her i Folketinget af det her forslag i dag. Skulle der være behov for yderligere klarhed over nogle ting, stiller jeg mig selvfølgelig til rådighed, både her i dag, men også skriftligt senere hen.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Der er behov for yderligere klarhed. Der er nemlig en kort bemærkning fra fru Pernille Bendixen. Værsgo.

Kl. 15:21

Pernille Bendixen (DF):

Tak til ministeren. Som jeg også nævnte i min ordførertale, er vi egentlig lidt undrende over for, hvorfor det er, man ikke stiller krav om danskundervisning til børnene. Man stiller det jo til forældrene, når de skal være her. Men børnene vil jo faktisk kunne være her i en lang periode uden at stifte bekendtskab med det danske sprog.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:21

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Ja, det kan man selvfølgelig godt sige, men omvendt vil jeg sige, at hvis nu forældrene rent faktisk taler dansk, så vil det jo utværgelig også komme til at smitte af på børnene. Det er sådan set lidt den modsatte diskussion af den, vi ofte har om ghettoområderne, hvor der ikke bliver talt dansk i hjemmet, og børnene derfor ofte har det svært i skolen.

Så jeg er egentlig ikke umiddelbart så bekymret for den del, især heller ikke, når man ser på, at man jo må antage, at de her mennesker netop er nogle, der gerne vil forblive i Danmark og derfor også har en meget stor interesse i, at deres børn selvfølgelig også falder godt til her.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 15:22

Pernille Bendixen (DF):

Det kan selvfølgelig godt være, at det er et lidt teknisk spørgsmål eller et hypotetisk spørgsmål, men det er jo alligevel også, ligesom i ghettosnakken, vigtigt, at man lærer sproget. Hypotetisk set kunne de børn jo godt være her uden at lære et ord dansk. Er det ikke korrekt?

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:22

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Der vil jeg netop lægge vægt på det hypotetiske i det, for hvis man som voksen taler sproget, og man har ambitioner om at forblive i Danmark, så vil man selvfølgelig også lære sine børn sproget, i det her tilfælde altså dansk. Sådan tror jeg også at det ville være, hvis danskere rejste til udlandet. Hvis man bosatte sig i Japan og havde planer om at blive der resten af sit liv, og man i øvrigt selv talte japansk, så ville man også få børnene til at lære sproget.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Mange tak til ministeren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udlændinge- og Integrationsudvalget. Hvis ikke nogen af jer gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 145:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Indkvartering og forsørgelse af flygtninge og asylansøgere, advisering af kommunerne om visse afgørelser i klagesager og ændring af beregningen af varigheden af et indrejseforbud).

Af udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg). (Fremsættelse 08.02.2018).

Kl. 15:23

Forhandling

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Forhandlingen er åbnet, og den første ordfører i rækken er hr. Mattias Tesfaye fra Socialdemokratiet.

Kl. 15:23

(Ordfører)

Mattias Tesfaye (S):

Tak. Vi skal i dag diskutere et lovforslag, der samler en række mindre justeringer af udlændingeloven.

For det første skal reglerne om asylansøgere private indkvartering og adgang til arbejdsmarkedet skærpes, så mennesker udelukkes fra ordningen, hvis de er eller bliver dømt noget andet end fængsel, men som giver anledning til frihedsberøvelse, for et brud på loven, der ville have medført frihedsstraf. Det virker fornuftigt.

For det andet foreslås det, at mindreårige asylansøgere kan bo sammen med deres herboende forældre, mens deres sag behandles. Samtidig skal forsørgelsespligten overgå fra staten til forældrene. Jeg må indrømme, at jeg troede, at det allerede fremgik af loven, men nu bliver det i hvert fald præciseret.

For det tredje skal sager om inddragelse eller nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse automatisk indbringes for Flygtningenævnet. Vi har fra Socialdemokratiets side foreslået, at man i højere grad skal erstatte den automatiske indbringelse for nævnet med et aktivt valg mellem første og anden instans i selve ansøgningsprocessen, men for de her grupper, hvor opholdstilladelsen enten inddrages eller ikke forlænges, virker det fornuftigt med en automatisk indbringelse for nævnet.

For det fjerde foreslår regeringen, at kommunerne orienterer sig om udfaldet af klager over afgørelser om inddragelse, nægtelse, forlængelse og bortfald af opholdstilladelse. Også det kan vi støtte.

Endelig vil dansk lovgivning blive finjusteret – vil jeg kalde det – som følge af en dom fra EU-Domstolen.

Alt i alt betragter vi det her lovforslag som forholdsvis ukontroversielt og kan derfor godt støtte ændringerne. Vi ser frem til lovbehandling.

Kl. 15:25

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til hr. Mattias Tesfaye. Det udfordrede ingen andre ordførere, så vi går over til fru Pernille Bendixen fra Dansk Folkeparti. Velkommen.

Kl. 15:25

(Ordfører)

Pernille Bendixen (DF):

Tak for det. Vi behandler i dag en ændring i udlændingeloven, der bl.a. handler om at indkvartere mindreårige asylansøgere hos deres familier. Det vil ifølge ministeriet frigøre Udlændingestyrelsen fra sin forsørgelsespligt, og i stedet for bliver det forældrenes ansvar at forsørge deres børn. Det kan godt give god mening, men fra Dansk Folkepartis synspunkt er det ikke verdens bedste idé.

Vores bekymring går på, at det uden tvivl vil blive endnu mere attraktivt for mindreårige asylansøgere at komme til Danmark. Vi tror også, at flere vil forsøge at lyve sig yngre, end de er. For os at se skal der gøres alt, hvad der kan gøres, for at mindske antallet af asylansøgere, der kommer til Danmark, og det mener vi ikke at man gør ved at indrette ordninger, der inviterer til, at endnu flere vil forsøge sig med at søge asyl i Danmark.

Vi undrer os også lidt over, om man med sikkerhed kan sige, at det er de rigtige forældre, der så får de her børn hjem. Er det virkelig de biologiske forældre, eller kunne der også være tale om snyd der?

Det fremgår ikke af lovforslaget, hvor mange der i dag benytter sig af ordningen om privat indkvartering, men det kunne vi godt tænke os få nogle tal på. Det fremgår heller ikke, hvor stor besparelsen reelt vil være, da de forsørgende til en mindreårig jo skal have en børne- og ungeydelse. Ifald et sådant par skulle vælge at gå fra hinanden, vil den enlige forsørger skulle have en forhøjet børne- og ungeydelse, og den anden part skal så betale et børnebidrag. Kan pågældende ikke selv betale børnebidrag, er det staten, der skal betale det for vedkommende. Det kunne være interessant at se lidt på det regnestykke.

Spørgsmålet er, om det ikke var bedre at afskaffe muligheden for privat indkvartering, da det efter vores opfattelse er helt afgørende, at man har fuldstændig styr på, hvem der er her, og hvor de er henne, og for os at se gøres det bedst i asylcentre. Hvis man virkelig gerne vil mindske Udlændingestyrelsens udgifter til forsørgelse, skal man gøre det ved at mindske antallet af personer, der skal forsørges.

Vi ser gerne, at den del af lovforslaget om privat indkvartering behandles i et lovforslag for sig selv, da det efter vores opfattelse er noget rod, at der er så mange ændringer i et og samme lovforslag.

En automatisk indbringelse af klager for Flygtningenævnet vil uden tvivl løse problemet med flygtninge, der klager i sidste øjeblik og dermed får mulighed for at være endnu længere her i Danmark. Vi anerkender ministerens forsøg på at løse problemet konkret. Vi så hellere, at man nedbragte antallet af klagemuligheder, men vi anerkender, at det her er en mulig løsning, og den del af det kan vi godt støtte.

Spørgsmålet er også, hvor lang den periode, fra man har truffet en afgørelse og klagen bliver vurderet, til der så bliver truffet en ny afgørelse, vil blive. Vil det betyde, at der skal bruges endnu mere tid, når man nu får endnu flere klager, sådan at der pålægges en ekstra byrde i forbindelse med sager, der skal behandles? Det er også noget af det, vi vil spørge ind til i den videre udvalgsbehandling.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til fru Pernille Bendixen, og velkommen til hr. Marcus Knuth fra Venstre, Danmarks liberale parti.

(Ordfører)

Marcus Knuth (V):

Tak, formand. Regeringens ambition er en udlændingepolitik i balance, især i den aktuelle situation, hvor vi fortsat ser store strømme af flygtninge og migranter til Europa. Heldigvis er presset på Danmark historisk lavt, men det kan hurtigt ændre sig. Bl.a. derfor vil regeringen med lovforslaget løse en række uhensigtsmæssigheder, vi oplever, når flygtninge og asylansøgere skal indkvarteres og forsørges. Derudover sikrer lovforslaget også, at dansk praksis for beregning af indrejseforbud er i overensstemmelse med EU-Domstolens praksis.

Helt konkret foreslår regeringen her en stramning af reglerne om straffrihed, der gælder som en betingelse for asylansøgers private indkvartering, indkvartering i egenfinansieret bolig og adgang til arbejdsmarkedet. Hvis den pågældende asylansøger bliver dømt til straf, der indebærer frihedsberøvelse, skal vedkommende fritages mulighed for en sådan indkvartering.

Endvidere vil vi gøre det muligt for mindreårige asylansøgere at indkvartere sig hos herboende forældre. På den måde sikrer vi, at mindreårige asylansøgere har samme mulighed for indkvartering, som ægtefæller indimellem har.

Den helt konkrete ændring i beregningen af indrejseforbud omhandler, fra hvornår man skal regne forbuddet som værende startet. EU-Domstolen har slået fast, at indrejseforbuddet skal regnes fra den faktiske udrejsestart – det skal vi følge.

I lovforslaget foreslås også, at kommunerne skal have information om klager, der opstår i forlængelse af, at asylansøgere har fået nægtet opholdstilladelse. Således løser lovforslaget en række uhensigtsmæssigheder i den nuværende lovgivning.

Som jeg ser det, er lovforslaget her et vigtigt element i at trimme og optimere vores udlændingepolitik, således at den er i balance. Vi har et ansvar for løbende at evaluere vores politik og optimere den, hvor vi kan, og selvfølgelig også at sikre, at det er inden for EU's rammer. Derfor bakker Venstre op om lovforslaget.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til hr. Marcus Knuth. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Den næste ordfører er fru Johanne Schmidt-Nielsen fra Enhedslisten. Velkommen.

Kl. 15:30

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det her lovforslag handler jo om vidt forskellige ting – ting, som ikke har noget med hinanden at gøre. Noget er en ren formalisering af en allerede eksisterende praksis eller teknisk prægede ændringer, og det vil jeg ikke bruge tid på.

Lovforslaget indebærer, at asylansøgere skal afskæres fra adgang til privat indkvartering eller til arbejdsmarkedet, hvis de er dømt til behandling. I forvejen er de afskåret fra det, hvis de er dømt til fængsel. I Enhedslisten er vi ikke totalt afvisende over for den ændring, men vi er dog tilbøjelige til at være enige med Retspolitisk Forening, som i deres høringssvar taler for, at mennesker, som på grund af psykisk sygdom eller et mentalt handicap dømmes til behandling, ikke generelt afskæres fra de muligheder, som andre asylansøgere har, men at der i stedet skal foretages en konkret og individuel vurdering.

Et andet element i lovforslaget er den lempede adgang til, at mindreårige asylansøgere kan indkvarteres hos forældrene, inden de har opholdt sig 6 måneder i Danmark, og inden de overgår til fase 2 i asylbehandlingen. Det er en ændring, som vi har ønsket meget længe, og vi kan se, at det også gælder flere af de organisationer, som

har skrevet hørings svar. I langt de fleste tilfælde er det bedst for barnet at bo sammen med forældrene, og der er ingen grund til at opretholde nogle stive, bureaukratiske regler om, at det først kan ske efter et bestemt stykke tid.

Vi mener ikke nødvendigvis, at den lempede adgang til privat indkvartering bør indskrænkes til forældrene. Vi er enige med Dansk Flygtningehjælp og Institut for Menneskerettigheder og Røde Kors i, at man burde udvide den lempede adgang til også at omfatte indkvartering hos anden familie og venner – selvfølgelig altid ud fra en konkret vurdering af barnets tarv. Men så langt går lovforslaget desværre ikke.

Vi er enige med de organisationer, der i deres hørings svar har skrevet, at der er en risiko ved at pålægge forældrene det fulde ansvar for børnenes adgang til sundheds ydelser. Det er afgørende vigtigt for os, at børn, der som asylansøgere indkvarteres hos forældrene, har mindst samme adgang til sundheds ydelser, som hvis de havde været indkvarteret på et asylcenter. Så det vil vi spørge ind til under udvalgsbehandlingen.

Så er der et andet element, nemlig at en afgørelse om at inddrage en flygtningens opholdstilladelse automatisk påklages til Flygtningenævnet. Det vil uden tvivl være en administrativ lettelse, som det er beskrevet i bemærkningerne til lovforslaget. Så den del af lovforslaget støtter vi også.

Samlet set er vi som udgangspunkt positivt indstillet over for forslaget, men har et par spørgsmål, som vi vil stille under udvalgsbehandlingen.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det. Vi går videre til hr. Henrik Dahl, Liberal Alliance.

Kl. 15:33

(Ordfører)

Henrik Dahl (LA):

Tak for ordet. En gang imellem er der jo en eller anden fiffig kommunikationsrådgiver, som siger, at vi burde holde nogle flere brandtaler her i Folketingssalen. Men det kan godt være svært at holde en flammende brandtale over en stribe tekniske justeringer, der bliver samlet i et enkelt lovforslag. Så her kommer ikke en brandtale.

Forslaget er som sagt et lovforslag, som laver en hel stribe af tekniske ændringer. Der er nogle betingelser for privat indkvartering, som bliver ændret, så det ikke kun er asylansøgere, som bliver idømt fængsel, der bliver udelukket, men også forskellige andre tilstande, som ligner domme, altså behandling, anbringelse, forvaring. Mindreårige asylansøgere vil kunne indkvarteres hos deres forældre, og dermed overgår forsørgelsespligten fra staten til forældrene. Så indfører man et system med automatisk indbringelse af klager, og det er så at sige for at undgå nøl med klagerne, så det er også et meget fornuftigt forslag. Der er jo ikke nogen mulighed for, at det får negative konsekvenser for asylansøgeren, og derfor ser vi ikke noget problematisk i det, og derfor kan vi selvfølgelig støtte det her helt igennem fornuftige forslag. Tak for ordet.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Vi undværer brandtalen og går videre til fru Josephine Fock fra Alternativet. Værsgo.

Kl. 15:35

(Ordfører)

Josephine Fock (ALT):

Tak for det. Vi skal i dag førstebehandle et forslag til lov om ændring af udlændingeloven, og forslaget indeholder, som de øvrige talere også har været inde på, en række forskellige ændringer. Jeg kan indlede med at sige, at vi i Alternativet som udgangspunkt er positivt

indstillet over for lovforslaget, men jeg har et par spørgsmål og nogle bemærkninger.

Indledningsvis kan jeg sige, at de dele af lovforslaget, som jeg er meget positiv over for, og som jeg heller ikke umiddelbart har nogen spørgsmål til, handler om de dele af forslaget, som omhandler automatisk indbringelse af klager vedrørende inddragelse og nægtelse af opholdstilladelse, advisering af kommuner om udfald af klager, kodificering af praksis for forlængelse af opholdstilladelse til mennesker på flugt, som ikke kan hjemsendes, fordi de fortsat har et beskyttelsesbehov, og til sidst ændring af reglerne for beregning af varigheden af indrejseforbud.

Så er der den del af lovforslaget, som omhandler børn på flugts adgang til at bo sammen med forældre, som bor i Danmark. Med lovforslaget vil det blive skrevet ind i loven, at børn har den samme lempelige adgang til at blive indkvarteret hos herboende forældre, som ægtefæller har. Det er vi jo helt enige i; det er en positiv ændring, og vi er rigtig glade for, at der er et centralt fokus på hensynet til barnets tarv.

Så er der spørgsmålet om, hvorfor den ændring ikke også gælder for nærtstående familier, der bor i Danmark, i de tilfælde, hvor barnet ikke har forældre bosat i Danmark, men altså hvor der f.eks. er en onkel eller en tante eller en søster eller en bror. Hvorfor er det, man ikke har taget den del med, så barnet har mulighed for at kunne bo hos dem, netop fordi hensynet til barnets tarv er altafgørende og altid skal komme i første række?

Jeg har forstået det sådan, at det har man valgt, fordi der er tale om at skrive udlændingemyndighedernes nuværende praksis ind i loven, og i dag kan børn godt blive indkvarteret hos nærtstående familie, men ikke med den lempelige adgang. I stedet skal der være en række betingelser opfyldt; bl.a. skal barnet have opholdt sig minimum 6 måneder i Danmark, hvilket er lang tid for et barn. Og derfor synes jeg, der kunne være mening i, at man skriver en sådan udvidelse af lovforslaget ind. Det vil jeg spørge ind til i udvalget og vil også – alt afhængigt af svaret – foreslå, at man laver et konkret ændringsforslag.

Så er der den del, der handler om forsørgelsespligt, og med forslaget vil forsørgelsespligten overgå fra Udlændingestyrelsen til forældrene, hvis barnet får lov til at bo hos dem. Det er vi helt enige i. Vi er enige i, at forældrene har hovedansvaret for at forsørge deres børn, og at der er mulighed for undtagelse herfra, hvis barnet er særlig plejekrævende, f.eks. på grund af sygdom eller handicap. Det er også positivt, at det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at forældre kan modtage børneydelser og sociale ydelser på forsørger-takst, også selv om barnet ikke har fået opholdstilladelse.

Men vi har også et system i dag, hvor mennesker på flugt, som ikke er på arbejdsmarkedet, modtager en væsentligt reduceret ydelse, nemlig integrationsydelsen, og derfor er vi bekymret for, hvordan de her børn vil blive stillet, særlig når det gælder adgang til almindelige sundheds ydelser. Og det vil vi også gerne stille et spørgsmål om i udvalget. Jeg så selvfølgelig gerne, at det i loven sikres, at de her børn har samme adgang til at modtage sundheds ydelser som andre børn, uafhængigt af deres forældres betalingsevne. Og som jeg læser forslaget, er det ikke indført, men ministeren må selvfølgelig rette mig, hvis jeg har overset noget her.

Så er der endelig den del af lovforslaget, som omhandler skærpelse af reglerne for straffrihed som betingelse for asylansøgers private indkvartering i egenfinansieret bolig og adgang til arbejdsmarkedet. Og det betyder, at personer, som er idømt anden strafferetslig retsfølge end fængsel, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, f.eks. dom til behandling, altså ikke har mulighed herfor. Og jeg kunne egentlig godt tænke mig en nærmere forklaring på, hvorfor det er, man finder den her skærpelse nødvendig. Og det vil jeg også gerne spørge ind til i udvalget. Jeg vil også gerne have en forklaring på, hvorfor man generelt vil afskære den her gruppe

mennesker fra privat indkvartering og adgang til arbejdsmarkedet, og at man ikke foretager en konkret vurdering i den enkelte sag, som bl.a. Retspolitisk Forening foreslår.

Men alt i alt er vi positive over for forslaget. Vi vil stille en række spørgsmål og også formodentlig stille nogle ændringsforslag, så jeg ser også frem til den videre behandling i udvalget.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til fru Josephine Fock, og hjertelig velkommen til hr. Andreas Steenberg fra Radikale Venstre.

Kl. 15:40

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

Ligesom ved det forrige lovforslag skal jeg hilse fra Sofie Carsten Nielsen, som desværre ikke kunne være her i dag.

Lovforslaget er en blandet landhandel. Der indgår en form for stramning i forhold til indkvarteringsrettigheder og adgang til arbejdsmarkedet for asylansøgere, der er straffet for forbrydelser, der normalt vil medføre fængselsdomme, men som i disse tilfælde medfører behandlings- eller forvaringsdomme. Sådan har vi i hvert fald forstået det i Radikale Venstre. Såfremt det er korrekt, kan vi godt støtte den del af lovforslaget.

Så indeholder lovforslaget også en række meningsfulde tiltag, set med vores øjne. Automatisk indbringelse af klager til Flygtningenævnet virker fornuftigt, men her vil vi godt have svar på nogle spørgsmål om borgernes retssikkerhed, før vi tager endeligt stilling. Det vil vi stille spørgsmål om. At kommunerne bliver informeret om udfaldet af klager og afgørelser, synes vi er helt logisk – det giver rigtig god mening. Det er godt, at det kommer til at ske. Og så bliver det til sidst foreslået, at mindreårige asylansøgere på samme måde, som det gælder med ægtefæller født og opvokset i Danmark, kan indkvartere sig hos herboende forældre, og at mindreårige asylansøgere, der er indkvarteret privat hos herboende forældre, ikke er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt. Det virker også umiddelbart rimeligt.

Overordnet set er vi i Radikale Venstre forsigtigt positive, men inden vi tager endeligt stilling, kommer vi til at stille nogle spørgsmål, som vi skal have afklaring på i udvalgsbehandlingen.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til hr. Andreas Steenberg, og velkommen til hr. Holger K. Nielsen, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 15:42

(Ordfører)

Holger K. Nielsen (SF):

Der er jo her tale om en vifte af forslag, og nogle af dem er så af mere teknisk karakter. Men det vigtige, synes vi, er den styrkelse af muligheden for at tage hensyn til barnets tarv, der er en del af det her lovforslag. Det, at mindreårige kan blive indkvarteret hos familie-medlemmer, er alt andet lige langt, langt bedre, end hvis de skulle have været på et asylcenter.

Ligesom andre og også nogle af høringssvarene har givet udtryk for, kunne vi godt ønske os det udvidet lidt, så det også kunne komme til at omfatte onkler, tanter eller anden nær familie. Men overordnet set er vi positive over for det her lovforslag. Der er nogle enkeltheder i det, som vi skal se på i udvalgsbehandlingen, og det vil vi også gøre. Men som sagt er vi generelt positivt indstillet.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til hr. Holger K. Nielsen. Jeg ser ikke flere ordførere, som ønsker ordet, og derfor skal jeg igen, ligesom det i hvert fald for 30 år siden var almindelig norm, sige hjertelig velkommen til den højtærede udlændinge- og integrationsminister, selv om vi dengang ikke havde en sådan. Velkommen.

Kl. 15:43

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Tak, og også tak til ordførerne, jeg ved ikke, om man kan sige for debatten, men i hvert fald for modtagelsen af lovforslaget, som jeg jo har noteret mig at der er en meget bred opbakning til.

Lovforslaget, som vi behandler, indebærer jo ikke store reformer, men samler op på en række af de seneste års tiltag på asylområdet, hvilket flere ordførere også har bemærket. Vi har med andre ord set på, om der er opstået nogle uhensigtsmæssigheder, som så kan blive løst på en enkel måde, alt sammen for at sikre den rette balance mellem reglerne på indkvarterings- og forsørgelsesområdet. Samtidig justeres de danske regler om beregning af indrejseforbuds varighed, så de er i overensstemmelse med EU-retten.

Med lovforslaget foreslås der for det første indført en automatisk indbringelse af klager til Flygtningenævnet over Udlændingestyrelsens afgørelser om inddragelse og nægtelse af forlængelse af flygtningenes opholdstilladelser. Det sikrer, at det ikke er muligt bevidst at forlænge opholdet i Danmark ved at klage på et meget sent tidspunkt, og samtidig afhjælper det nogle praktiske forhold i relation til Udlændingestyrelsen og kommunernes forsørgelsespligt. Det har så samtidig også den positive effekt, at sagerne samlet set vil komme hurtigere igennem klagesystemet, og at den enkelte udlænding således hurtigere får en endelig afklaring på sin situation. *(Kommentar til, at der på tilhørerpladserne sidder nogle små børn, der pludrer).* Vi har ganske unge tilhørere i Folketinget i dag, det er en ny form for ungdomsparlament, vi har fået. Det er godt at få demokratiet ind med modernismen, om man så må sige!. På den måde vil politiet også få bedre forudsætninger for arbejdet med udsendelse af udlændinge, hvis opholdstilladelse i dag inddrages endeligt.

Det foreslås for det andet, at asylansøgere ikke skal kunne arbejde og bo uden for asylcentre, hvis de er idømt en forvaringsdom og lignende. Forslaget indebærer altså, at personer, som dømmes for kriminalitet, men som på grund af deres mentale tilstand ikke kan idømmes en almindelig fængselsstraf, ligestilles med andre kriminelle i den her sammenhæng. Sådanne domme har allerede i dag konsekvenser for den pågældende på en række andre områder inden for udlændingelovgivningen, bl.a. muligheden for permanent opholdstilladelse.

Herudover foreslås der også en række punkter, hvor man ser på den måde, der reelt set administreres på i praksis, og at det skrives ind i loven. Her er der tale om, at mindreårige asylansøgere kan indkvartere sig hos eventuelle herboende forældre hurtigt efter ankomsten til Danmark. Det svarer til, hvad der efter loven gælder for ægtefæller. Samtidig giver Udlændingestyrelsen i den situation tilladelse til, at en mindreårig asylansøger kan flytte ud til forældrene. Medfører dette, at forældrene skal leve op til deres forsørgelsespligt over for barnet efter lovforslaget, skal Udlændingestyrelsen i disse situationer ikke længere afholde udgiften til forsørgelsen.

Endelig skal Udlændingestyrelsen ligesom hidtil af egen drift vurdere, at der kan gives forlængelse til flygtninge, der har fået midlertidig beskyttelsesstatus her i landet, i takt med at disses opholdstilladelser udløber. Ydermere foreslås det med lovforslaget, at kommunerne systematisk bliver underrettet om udfaldet, når Udlændingenævnet og Flygtningenævnet har behandlet klager over afgørelser om inddragelse, nægtelse af forlængelse og bortfald af opholdstilladelser. Sidst, men ikke mindst, skal jeg nævne, ligesom jeg gjorde

for et øjeblik siden, en justering af, hvordan indrejseforbud varigt beregnes.

Jeg vil så dermed afslutningsvis endnu en gang takke ordførerne for modtagelsen af det her lovforslag. Jeg kan forstå, at der kommer nogle opklarende spørgsmål skriftligt efterfølgende, og dem vil jeg selvfølgelig besvare hurtigst muligt.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det. Og vi holder her, selv om ministeren formelt set har 10 minutter og 16 sekunder tilbage.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udlændinge- og Integrationsudvalget. Hvis ikke nogen af jer gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 15:48

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Der er ikke mere at foretage i dette møde ud over at sige tak til alle for dagens indsats i folkestyrets tjeneste.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 22. februar 2018, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 15:49).